

ПОЛИТИКИН

ЗАБАВНИК

1.50
ДИНАР

ГОДИНА

XXXI

БРОЈ

965

26. VI 1970.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

КОЛУМБОВА ЛАЂА

МИНХАУЗЕН. — Хвалисави барон Минхаузен, јунак познатих лагарија, није измишљена личност. Родио се 1720. у Боденветеру, у Немачкој, где и сад живе његови потомци. Најмлађи од њих је 4-годишњи Хилмар који је недавно чувши причу о јахању свог далеког претка на топовском ђулету покушао да га имитира.

ЈАХАЧ НА ДЕЛФИНУ. — После успешних представа у великом акваријуму у Ванкуверу, у Канади, дресер Тери Мак Леод спрема се да са својим необичним парипом, делфином Сканом, крене на турнеју по Европи. Терију је требало неколико година док је свог делфина научио да се покорава звуцима његове пиштаљке. Два кратка оштра писка значе да делфин треба да приђе ивици базена да би примио на леђа свог тренера. За време шетње по базену тренер звуцима пиштаљке одређује правац и брзину пловидбе.

Ripley

Веровати или не!

"Најважнија" игра на свету

ВАЛИНЕЖАНСКУ ИГРУ САНГХУАНГ ИЗВОДЕ ДЕВОЈКЕ КОЈЕ, ДОВЕДЕНЕ У ТРАНС МОНОТОНОМ МУЗИКОМ, БОСОНОГЕ ИГРАЈУ ВИШЕ ОД ЈЕДНОГ ЧАСА ПО УСИЈАНОМ УГРЕВУ, А ДА НЕ ОПЕКУ ТАБАНЕ.

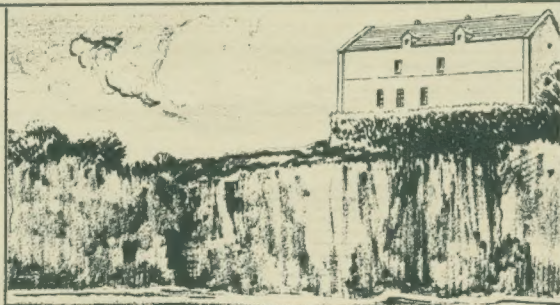
ЗА ОВУ ЗЛАТНУ МЕДАЉУ

ИТАЛИЈАНСКИ АЛХЕМИЧАР ЂЕРОНИМО СКОТО ТВРДИО ЈЕ ДА ЈЕ НАЧИЊЕНА ОД ЗЛАТА КОЈЕ ЈЕ ОН СВОЈОМ АЛХЕМИЧАРСКОМ ВЕШТИНОМ ДОБИО ИЗ ЧИСТОГ ОЛОВА.

ПОРУКА

НА ЈЕДНОМ УЗВИШЕЊУ ПРИОБАЛНЕ ПУСТИЊЕ У ПЕРУУ ВИШЕ ОД 50 ГОДИНА СТАЈАЛА ЈЕ ОПОМЕНА "ПАКАО" ИСПИСАНА БУСЕЊЕМ ТИЛАНДСИЈЕ, БИЈКЕ СЛИЧНЕ МАХОВИНИ, КОЈА НЕМА КОРЕЊЕ А ИПАК ЧВРСТО СТОЈИ У ПЕСКУ.

КОД

ЗАМКА ЧЕПСТОУ

У ЕНГЛЕСКОЈ МОРЕ СЕ ЗА ВРЕМЕ ПЛИМЕ ДИЖЕ И ЗА 20 МЕТАРА.

ЕНГЛЕСКИМ АДВОКАТИМА

ЗАБРАЊЕНО ЈЕ ДА СУДСКИМ ПУТЕМ ТРАЖЕ ОД СВОЈИХ КЛИЈЕНАТА НЕИСПЛАЋЕНЕ ХОНОРАРЕ.

КИНЕСКА ЗЛАТНА РИБИЦА

ПОКРИВЕНА ЈЕ ШАРАМА КОЈЕ ОДГОВАРАЈУ НЕКИМ СЛОВИМА, КИНЕСКОГ ПИСМА. ТЕ ШАРЕ СУ ДОБИЈЕНЕ КАО РЕЗУЛТАТ ВИШЕСТРУКИХ УКРШТАЊА.

WALT
DISNEY

ПАЈА

ПАТАК

СМИСЛИО САМ
ЈЕДНО СТРАШНО
МЕСТО ЗА
ИЗЛЕТ!

ХОЋЕШ
ДА МЕ
ИЗНЕНА-
ДИШ?

КАД СЕ СКРЕНЕ СА
ОВОГ, ГЛАВНОГ
ПУТА, ЈОШ ДЕ-
СЕТ КИЛОМЕ-
ТАРА!

ОВДЕ
СКРЕЋЕ-
МО!

ЈЕДВА
ЈЕДНОМ!

АКО
УСПЕМ ДА
СЕ ИЗВУЧЕМ
ИЗ ГУКВЕ!

СЕЋАШ ЛИ СЕ
КАД СМО ПО-
СЛЕДЊИ ПУТ
БИЛИ НА ИЗ-
ЛЕТУ?

ИСКРЕ-
НО ДА
КАЖЕМ...
НЕ!

ТУ СМО БИЛИ ДВА ДА-
НА ПОСЛЕ НА-
ШЕГ ПОЗНАН-
СТВА! ТУ СМО
ОТКРИЛИ ДА СЕ
ВОЛИМО!

ЗАИСТА?

ДА! И РУЧА-
ЛИ СМО НА
ВРХУ ОВОГ
БРДА И
УЖИВАЛИ
У ЛЕПОМ
ИЗГЛЕ-
ДУ!

ПОТПУНО
САМ
ЗАБОРА-
ВИЛА!

И СА ОВОГ ДРВЕТА
СМО БРАЛИ
ДИВЉЕ
ЈАБУКЕ!

ЕВО И
НАШИХ
ИНИЦИ-
ЈАЛА!

А У ОВУ БАРУ СИ ПАЛА
КАД ТЕ ЈЕ ПОЖУРИЛА ЈЕД-
НА КРАВА! ШТО СИ СМЕ-
ШНО ИЗГЛЕДАЛА!
ХА! ХА!

ОВАЈ ИЗЛЕТ
КУ ЗАПАМТИТИ!
БУДИ СИГУ-
РАН!

ВАЗДУШНИ ШПИЈУН

Познато је да западне силе веома интересују наоружање и војне базе Совјетског Савеза. После II светског рата, међутим, постало је све теже прибавити те податке уобичајеним начинима шпијунаже и то због јаке контроле и затворених граница, нарочито у периоду хладног рата између Истока и Запада. Према томе, пошто је шпијунажа „на земљи“ постала скоро немогућа одлучено је да се покуша с извиђањем из ваздуха.

»У-2« ЈЕ РОЂЕН

Прилика се указала већ 1954. године. Кларенс Џонсон, главни пројектант Авионске компаније Локид, направио је план за конструкцију новог типа авиона који би био млазни ловац с извесним одликама једрилице и могао да лети на дугачке стазе великом брзином и на веома великим висинама. Овај апарат могао би да се употреби за метеоролошка испитивања али би му сврха очигледно била сасвим другачија. Пројект је убрзо остварен и тако је авион „У-2“ угледао светлост дана.

Нови авион могао је без спуштања да прелети растојање од 5000 км, да достигне

висину од 20 до 30 хиљада метара и да као од шале развије брзину од 800 километара на час. После пробног лета одмах је направљено неколико оваквих летелица. Специјалан веома јак фотографски апарат с покретним објективом монтиран с доње стране „У-2“ могао је да направи 4000 дуплих снимака и то читаве зоне од око 3500 километара. Први пробни резултати били су фантастични. Тако је, на пример, на фотографији направљеној с висине од 10.000 метара могао сасвим јасно да се види ексер, док је човек био видљив и на слици снимљеној с висине од 25.000 метара! Осим тога, веома осетљиви пријемници у виду траке тачно су утврђивали положаје свих радара и радио-станица. Предвиђено је такође да у случају несреће тајна авиона „У-2“ остане сачувана; два уређаја инсталирана у кабини уништиће апарат уколико дође до густог. Један од њих дејствује на принципу сатног механизма а други изазива тренутну експлозију. Од пилота ће зависити који ће уређај у датој ситуацији активирати. Судбина авиона биће и његова судбина.

Нови авиони одмах су потпали под надлежност ЦИЕ (Централне обавештајне службе) и почели да надлећу совјетску територију. Уз летали су из две базе: у почетку са пацифичких ос-

трва и из Западне Немачке а затим из Иџугија у Јапану и Адане у Турској. На тај начин били су прилично безбедни и лако могли да дођу до било ког циља у Азији и Источној Европи.

У року од четири године „У-2“ је изгледа извршио 100 мисија и фотографисао читав Совјетски Савез. Ближио се 1. мај 1960. године.

ЗАДАТАК ФРЕНСИСА ПАУЕРСА

У зору тога дана тридесетогодишњи Френсис Гари Пауерс, пилот базе у Адани, пошао је на свој први задатак на небу Совјетског Савеза. Командант базе пуковник Шелтон отпратио га је до Пешавара у Пакистану и тамо му дао последња упутства. Задатак пилота Пауерса веома је сложен и напоран. Он треба да стигне до места Бодое у Норвешкој преко Челабинска, Свердловска, Кирова, Архангелска и Мурманска летећи на висини од 18 до 20 километара. Током лета мора да

сними сва постројења која угледа и региструје таласе радара совјетских база.

Поред уређаја за уништење авиона који ни по коју цену не сме да падне Русима у руке, пилот има пиштољ с пригушивачем као и иглу с отровним врхом скријену у шупљем металном долару. Пауерс тачно зна шта треба да уради ако се догоди нешто непредвиђено: прво мора да уништи авион а затим, ако је у могућности, да се брани и, уколико оцени да ће бити ухваћен, да се убије. Ако, међутим, падне на неку неутралну територију, може да тражи помоћ и у том циљу обилато је снабдевен новцем, чак и рубљама.

ПОГОЂЕН РАКЕТОМ

Пауерс је узлетео и више од два часа лет се одвијао нормално. Први снимци већ су направљени а лет прате амерички пријемници који сазнају да је „У-2“ примећен од самог преласка совјетске границе. Та вест преноси се брзином муње од базе до

базе све док се није зачуо узбуђени узвик једног совјетског радисте: „Пада!“ За Американце то је катастрофа.

Совјетске власти су касније тврдиле да је „У-2“ погођен ракетом упркос огромној висини на којој је летео. „Обавестио сам председника владе телефоном, изјавио је мајор Михаил Воронов, командант противавионске батерије, да непријатељски авион прелеће нашу територију. Он ми је наредио да га оборим!“

Пауерсова прича, међутим, прилично је непрецизна и не јасна, бар оно што је објављено. Он тврди да је изненада осетио снажан потрес, угледао блесак и одмах приметно да авион пада. „Прва моја реакција, изјавио је касније, била је да активирам механизам за уништење авиона али сам помислио да пре тога погледам могу ли некако да се извучем. Знао сам да између активирања уређаја и експлозије имам читавих 70 секунди. Пошто сам одлучио да причекам још који трен, покушао сам да седнем на седиште за избацивање...“

Једно је, међутим, сасвим поуздано, а то је да Пауерс није уништио свој авион. Он

Пилот је имао наређење да уништи авион ако буде погођен и добио отровну иглу да се убије, али...

се једноставно спустио на поље у близини Свердловска где га је опколила група сељака и, видеви да је у питању странац који не зна ни речи руски, одузела му пиштољ, одвела га лекару а затим у полицију. Још на првом претресу одузет му је новац и отровна игла.

ТАЈНИ ПРЕГОВОРИ

Петог маја совјетски председник владе Хрушчов лично је дао изјаву о овом догађају. Он је намерно био веома непрецизан тако да влада Сједињених Држава није ни сањала да је и пилот пао Совјетима у руке и сматрала је да може да се извуче званичном изјавом како је један апарат намењен метеоролошким истраживањима на турској граници морао услед квара да се спусти у Совјетском Савезу. Тако обавештење могло је да се прихвати, рецимо да Пауерс није ухваћен и да је авион повредио туђу територију за неколико десетина километара; 2000 километара било је ипак претерано.

Остаци „У-2“ изложени су у културном центру Горки у Москви а Пауерс је морао да потврди да је то његов авион. Суђење Пауерсу не само да је било јавно већ је позвано 130 западних нови-

ШПИЈУН ФРЕНСИС ПАУЕРС

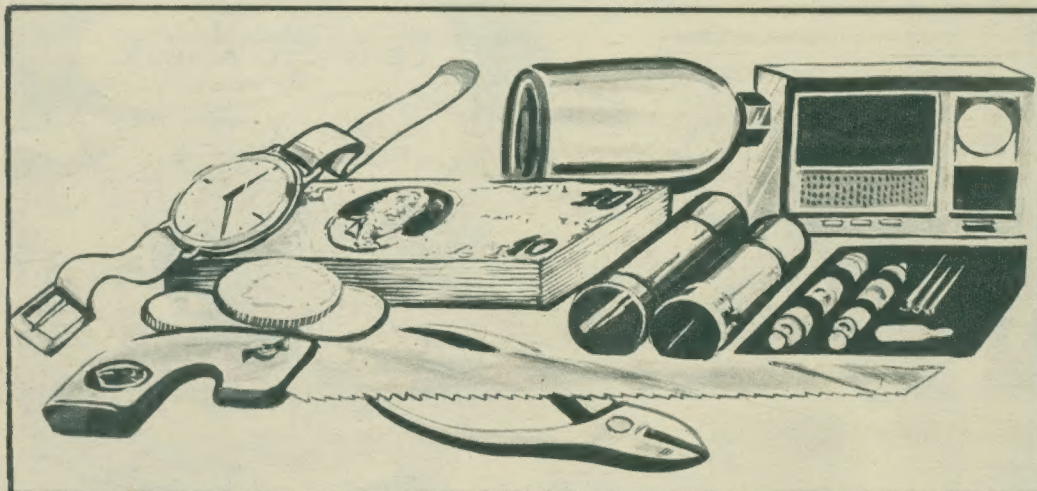
нара као и 170 представника совјетске штампе, радија и телевизије. Родитељи и супруга оптуженог долетели су из Сједињених Држава да би присуствовали процесу који је почео 18. августа пред Војним врховним судом Совјетског Савеза.

Пауерс се није понео нарочито војнички и мора се рећи да му је једина брига била да спасе кожу. На питање да ли је знао због чега је, надлежући неке зоне, морао да активира одређену дугмад (за снимање, на пример), одговорио је да је нешто претпостављао али да није био сигуран. За отровну иглу је изјавио да му је било остављено на вољу да је употреби или не у случају мучења. Рекао је, између осталог, да је по наређењу надлетао туђу земљу и да је морао то да чини.

☆☆☆

Пресуда изречена 19. августа 1960. није била нарочито строга, с обзиром да се за такву кривицу добијала и смртна казна. Пауерс је осуђен на свега 10 година затвора.

Ускоро су, међутим, започели тајни преговори између Сједињених Америчких Држава и Совјетског Савеза у циљу размене шпијуна. У зору 10. фебруара 1962. године на Глиникерском мосту у Берлину Френсис Гари Пауерс замењен је за познатог совјетског обавештајца, пуковника Рудолфа Ива новича Абела који је у Америци био осуђен на 30 година затвора а издржао је само 21 месец и 3 дана казне.

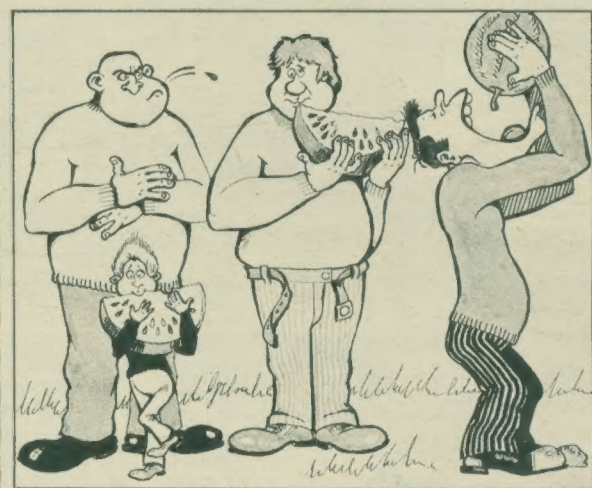
ЈЕДАН ДЕО ПРЕДМЕТА НАЂЕНИХ У ЗАПЛЕЋЕНОМ ШПИЈУНСКОМ АВИОНУ

ВАШТАР

СА СВИХ КОНТИНЕНАТА

УНАПРЕЂЕЊЕ НА СПОМЕНИКУ. — Супруг преминуле Жилијет Леграр заменио је недавно надгробни споменик на њеном гробу у француском граду Орлеану. На старом споменику је писало: „Овде почива Жилијет Леграр. Оплакује је неутешни супруг Жан, благајник Месне штедионице“. Сада они који долазе на ово гробље могу на новом споменику да прочитају: „Овде почива Жилијет Леграр. Оплакује је неутешни супруг Жан, помоћник директора Месне штедионице“.

И ТО ЈЕ РЕКОРД. — На традиционалном такмичењу у пљубању семенки од лубеница на даљину, које се сваке јесени одржава у северноамеричком граду Пардвилу, победио је прошле године Крег Цанс са завидним резултатом од 9,9 метара. У категорији брзог једења лубеница прво место заузео је трговачки помоћник Корки Грајмс који је за свега деветнаест секунди просто прогутао половину огромне лубенице, и то заједно са семенкама!

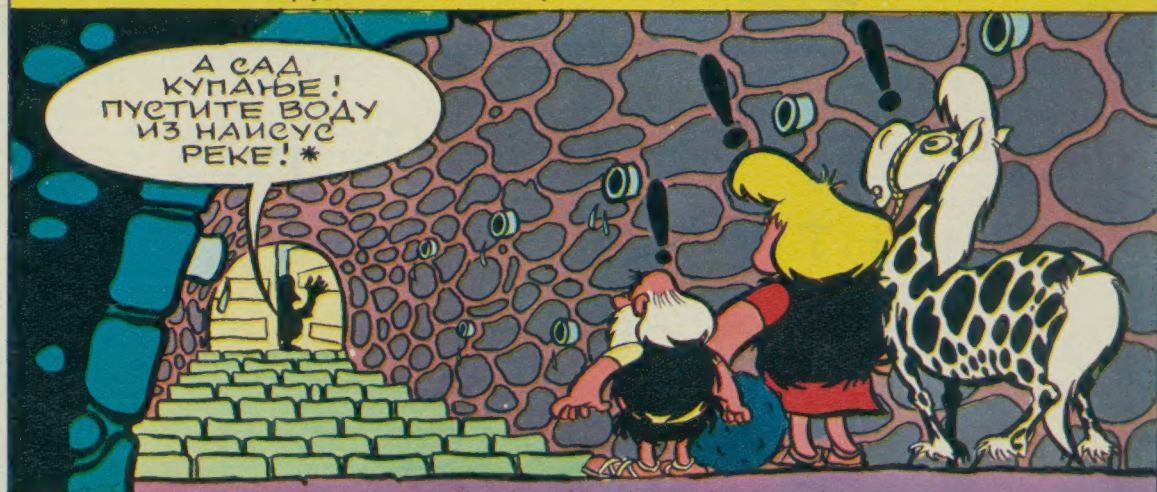

УСПАВАНКА ЗА ПРАСИЋЕ. — Суседи Мелкома Еклија из енглеског града Бримфилда упутили су председнику општине тужбу против овог познатог одгајивача свиња. Екли има обичај да сваке ноћи, тачно у поноћ, уђе у свињац и почне да на сав глас пева енглеске народне песме. Екли тврди да је искуством дошао до сазнања да његово певање благотворно утиче на сан свиња а да свиње које добро спавају много брже добијају у тежини и да им је месо укусније.

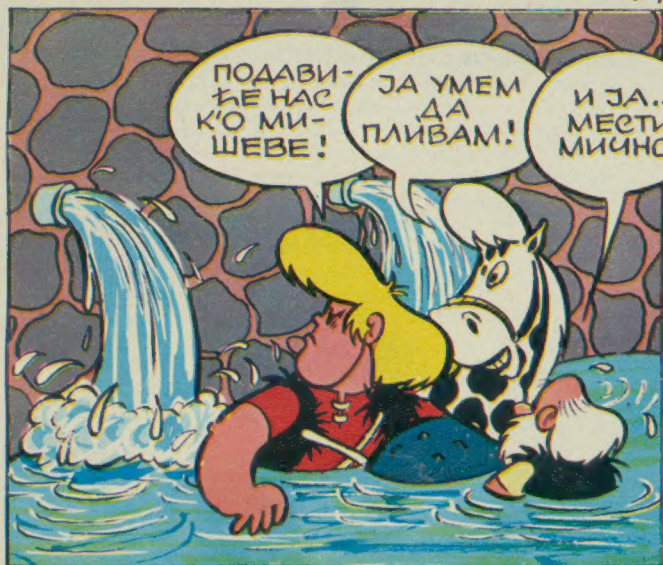
ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

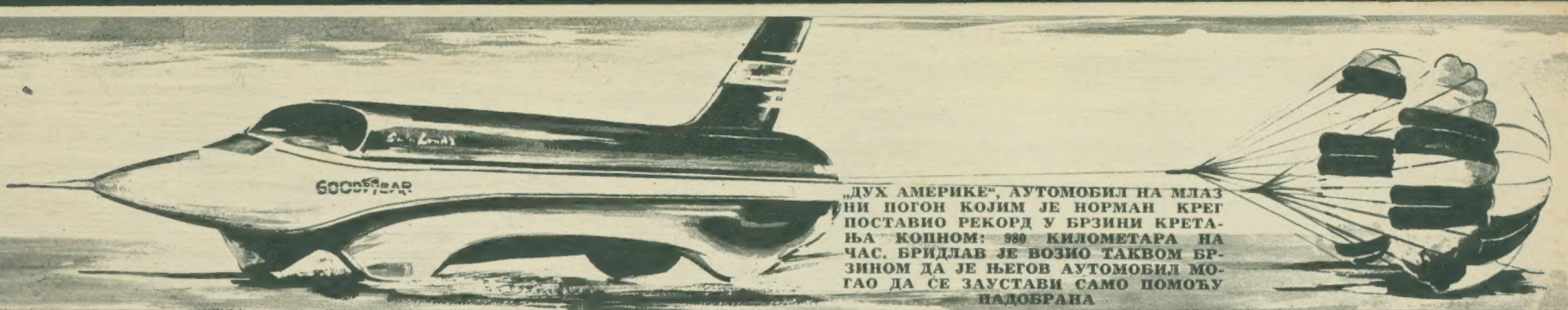
МИС ПАПРИЧИЦА

САМО ШТО СУ СЕ УДАЉИЛИ ОД ОПАСНЕ ЈАМЕ,
ДОЧЕКАЛА ИХ ЈЕ НОВА НЕВОЉА!

* НАИСУС РЕКА = НИШАВА.

„ДУХ АМЕРИКЕ“, АУТОМОБИЛ НА МЛАЗНИ ПОГОН КОЈИМ ЈЕ НОРМАН КРЕГ ПОСТАВИО РЕКОРД У БРЗИНИ КРЕТАЊА КОПНОМ: 980 КИЛОМЕТАРА НА ЧАС. БРИДЛАВ ЈЕ ВОЗИО ТАКВОМ БРЗИНОМ ДА ЈЕ ЊЕГОВ АУТОМОБИЛ МОГАО ДА СЕ ЗАУСТАВИ САМО ПОМОЋУ НАДОБРАНА

ТРКА С ВРЕМЕНОМ

Човек је од памтивека желео да се што брже и брже креће од једног места до другог. Нешто га је непрекидно терало да путује све већом брзином у потрази за рекордима и циљевима који из године у годину, нарочито у последње време, постају све тежи, опаснији и невероватнији.

ДАНАС РЕКОРДЕ У БРЗИНИ ОБАРАЈУ САМО ИЗУЗЕТНО ХРАБРИ ЉУДИ, СПРЕМНИ ДА ЗА ТО ЖРТВУЈУ И СВОЈ ЖИВОТ

била на млазним погон амерички возач Норман Крег Бридлава постигао је брзину од 980 километара на час у аутомобилу „Дух Америке“ којег је покретао млазни мотор.

Кемпбел је изгубио живот покушавајући да постигне најбоље време у брзини кретања на води — 524 километра на час. На жалост, списак људи који су погинули тркајући се са временом веома је дугачак. Брзина је одувек тражила људске жртве.

Постизање великих брзина у ваздуху и на копну данас зависи од млазних мотора. Проналазак и напредак ракетног погона учинио је да сви ранији рекорди изгледају прилично безначајни.

ЧУДЕСНА БРЗИНА

Све до 1951. године није дан човек није успео да постигне невероватну брзину од 1.600 километара на час ни на копну, ни на води, ни у ваздуху.

Тада је Американац Вилем Бридмен допринео да човечанство нагло „ускочи“ у ракетно доба. У периоду између јуна и децембра 1951. године он је пилотирајући ракетом „Даглас Скајрокет 558—2“ постигао брзине које су се кретале од 1816 до 2000 километара на час.

У то време многим се чинило да је то највећа брзина која ће икад бити постигнута. Међутим, после тога су постигнути још невероватнији рекорди.

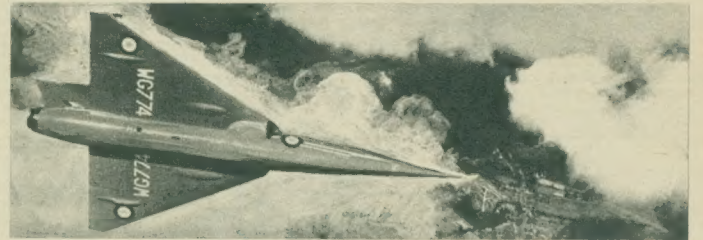
Дванаестог априла 1961. године совјетски космонаут Јуриј Гагарин успешно је завршио први лет човека у свемир крећући се по орбити око Земље брзином од 28.000 километара на час.

Осам година касније, 27. маја 1968. године, посада америчког свемирског брода „Аполо 10“ је, враћајући се са пута на Месец, постигла максималну брзину од готово 40.000 километара на час, што је највећа брзина којом се људско биће икада кретало!

Освајање свемира одвело је човека далеко од 1903. године када је један електрични воз близу Берлина поставио први важнији рекорд у брзини кретања — 164 километра на час.

У то време је брзина од 40.000 километара на час изгледала као машта каквог лудог фантасте. Међутим, ко зна шта ће се све догодити током идућих шездесет или седамдесет година! Данас нам се чини да су брзине од неколико стотина хиљада километара на час исто онако невероватне као што је некад људима изгледала брзина од 40.000 километара на час.

ЈАНУАРА 1970. ГОДИНЕ НЕМАЧКА АТЛЕТИЧАРКА КАРИН БАЙЦЕР ОБОРИЛА ЈЕ У ДВОРАНИ СВЕТСКИ РЕКОРД НА 60 МЕТАРА — ПРЕПОНЕ, У ВРЕМЕНУ ОД 1 СЕКУНДИ И 2 ДЕСЕТИНЕ

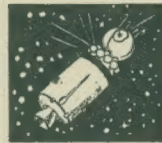
ДЕСЕТОГ МАРТА 1956. ГОДИНЕ АВИОН ТИПА „ФЕРЕЈ ДЕЛТА 2“ ПОСТАО ЈЕ НОСИЛАЦ АПСОЛУТНОГ СВЕТСКОГ РЕКОРДА У БРЗИНИ ЛЕТЕЊИ 1.800 КИЛОМЕТАРА НА ЧАС НА ВИСИНИ ОД 11.400 МЕТАРА. НАРАВНО, ОВАЈ РЕКОРД ЈЕ ОД ТАДА НЕКОЛИКО ПУТА ОБАРАН

Међутим, фантастичне брзине могу да се постигну али сигурно не без изузетно храбрих људи који су спремни да за то жртвују живот. Има много храбрих људи који се тркају с временом

само зато да би доказали како се нека раздаљина може да савлада брже него што је то било могуће пре њиховог покушаја.

Д. П.

РЕКОРДИ

ВАЛЕНТИНА

Највећа брзина коју је постигла жена: 27.952 километра на час. Валентина Терешкова, руски космонаут, у свемирском броду „Восток VI“.

НА КОПНУ

Највећа брзина која је икад постигнута на копну: 1.011 километара на час — потпуковник Џон Стап, на експерименталној ракетној рампи у Новом Мексику, САД, 10. децембра 1954. године. За време убрзања које је трајало 1,25 секунди Стапове очи су повређене и он је био слеп пуна три месеца.

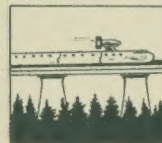

НА ВОДИ

Званични светски рекорд у брзини вожње на води: 456 километара на час — Американац Ли Тејлор у хидроавиону „Хастлер“.

ЖЕНА — ТРКАЧ

Највећа брзина коју је постигла жена на копну: 536 километара на час — Ли Ен Бридлава у аутомобилу на млазним погон „Дух Америке“.

НА ШИНАМА

Светски рекорд у брзини возова: 328 километара на час — две француске локомотиве које су марта 1955. године вукле три вагона.

ПРЕКО ОКЕАНА

Најбржи прелазак бродом преко Атлантског океана: брод „Сједињене Државе“ из Њујорка 1952. године прешао је растојање од Њујорка до луке Саутемптон у Енглеској за три дана, пловећи брзином од просечно 64 километра на час.

ФРАНЦУЗИ ДРЖЕ СВЕТСКИ РЕКОРД У БРЗИНИ ВОЗОВА. МАРТА 1955. ГОДИНЕ ДВЕ ЊИ ХОВЕ ЛОКОМОТИВЕ ПОСТИГЛЕ СУ БРЗИНУ ОД 328 КИЛОМЕТАРА НА ЧАС

Научници и лекари питају се данас колико још напора може да поднесе људско тело и да ли човек уопште може физички да издржи сопствене покушаје да помери границе брзине.

»ПЛАВА ПТИЦА«

Никада се неће тачно знати од кад у ствари човек покушава да израчуна брзину свог кретања, али су научници открили да су стари Финци мерили време, наравно помоћу сунчаног сата, још пре 8.500 годин! То је било у доба кад су у јужној Финској санке јуриле низбрдо брзином од 40 километара на час.

Овај „рекорд“ није оборен све до 1550. године кад су Холанђани, возећи се специјалним једрилицама по залеђеној површини воде, удвостручили брзину Финаца.

Први успешан рекорд у брзини на копну поставио је Француз Гастон де Шаселу Ланба који је 1898. године возио свој електрични аутомобил брзином од 62 километра на час. Од тог времена аутомобили су постајали све бржи. Све до 1965. године рекорд у брзини држао је покојни Доналд Кемпбел који је у свом аутомобилу „Плава птица“ постигао брзину од око 645 километара на час.

После проналаска аутомо-

ЖИВОТ У БРДИМА

ДРОЗД

НЕОТРОВНА
ЗМИЈА

ЗЕЦ

ПОСКОК

УЕЖ

КОС

ФАЗАН

ЖАЗ

ГУШТЕР ЗЕЛЕНБАТ

ПОРЕД РЕКЕ
ИЛИ МОРА, НА
ЛИВАДИ, ПРИ-
РЕДИТЕ
ТАКМИЧЕЊЕ
У УВАЏИВАЊУ
УДИЦЕ
У ВЕДРО.
ПРАВИЛА ИЗМИСЛИТЕ
САМИ!

МУШЦУ ЗА УДИ-
ЦУ МОЖЕШ ДА
НАПРАВИШ САМ ОД
ДВА ПЕРЦЕТА.

УДИЦУ ТРЕБА
ИВРСТО БЕЗАТИ
ЗА КРАЈ НАЈЛОН-
СКОГ КОНЦА.
ЕВО ОВАКО!

РИБЕ

НАЈПРЕ ОЧИ-
СТИ РИБУ ОД
КРЛУШТИ, ОД РЕПА
ДО ГЛАВЕ, ОДРЕЖИ МЕС-
НА И ТРБУШНА ПЕРАЈА.

РАСПОРИ РИБУ ОД ГЛАВЕ ДО
ТРБУХА, ИЗВАДИ УТРОБУ, ОПЕ-
РИ РИБУ ИЗНУТРА.

ПОВЛАЧЕ-
КИ НОЖЕМ УЗ КИЧМУ, ОД
РЕПА ПРЕМА ГЛАВИ, ДОБИ-
ТЕШ ДВА КОМАДА МЕСА.

ОВАКО:

ДРУГИ НАЧИН.
ПОСОБОЕНУ
РИБУ (ИЛИ КО-
МАДЕ РИБЕ).
ЗАВИЈ У АЛУ-
МИНИЈУМСКУ
ФОЛИЈУ И ОС-
ТАВИ НА ЖАР.
ПЕЧЕ СЕ
ОКО 10
МИНУТА.

ПРВИ НАЧИН:
РИБУ, ЗАЈЕДНО
С ГЛАВОМ, ВЕЖИ
УЗ ВРВОВ ПРУТ,
ЗАБОДИ У ЖАР,
ТАКО ДА ГЛАВА
РИБЕ
БУДЕ
ЈЕДНИМ
ДЕ-
ЛОМ
У
ЖАРУ.
РИБА
ЈЕ
ПЕЧЕНА
ЗА
10 МИНУТА.

A detailed illustration of a long, slender, segmented object, possibly a telescope or a long pipe, with various joints and a small handle or knob near the center. The object is shown in a perspective view, extending horizontally across the page. It has a series of segments connected by joints, and a small, light-colored handle or knob is visible near the center. The drawing is in a classic, detailed style, with fine lines and shading to indicate texture and form.

1. Прибор на слици дин. 65 а преко Забавника 58,50
2. Прибор јачи . . дин. 80 а преко Забавника 72,—
3. Прибор још јачи дин. 83 а преко Забавника 74,70

Овим купујем прибор за пецање: број _____ по
цени од _____ н. динара.

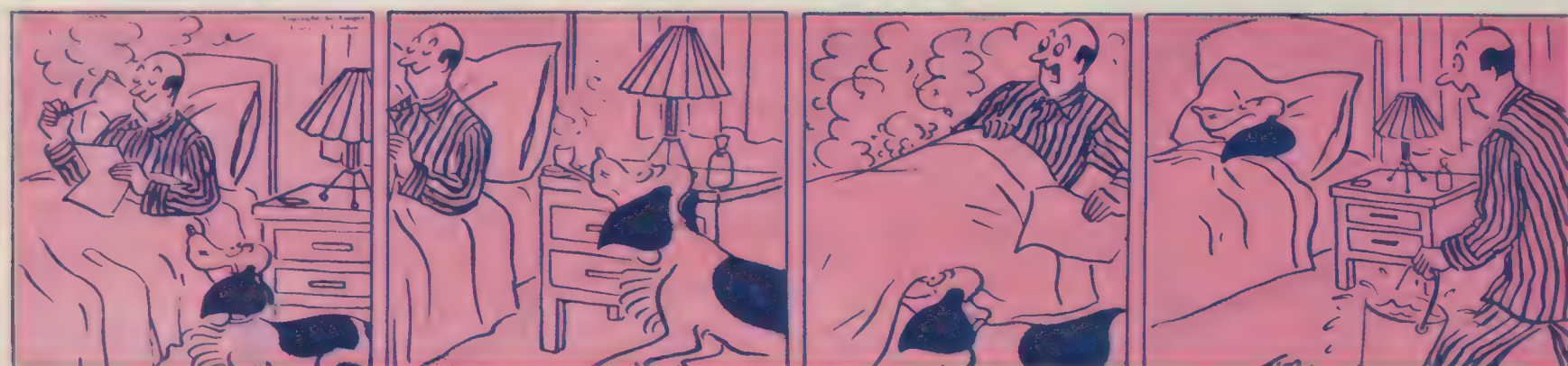
(Име и презиме)

(Читко: место, улица и број)

Наруџбеницу попуњава лице које ће платити робу поштару кад донесе пакет (поузећем).

Попуни, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу:

ДОВАИ" експорт-импорт Веогап 7 јула 6001 58

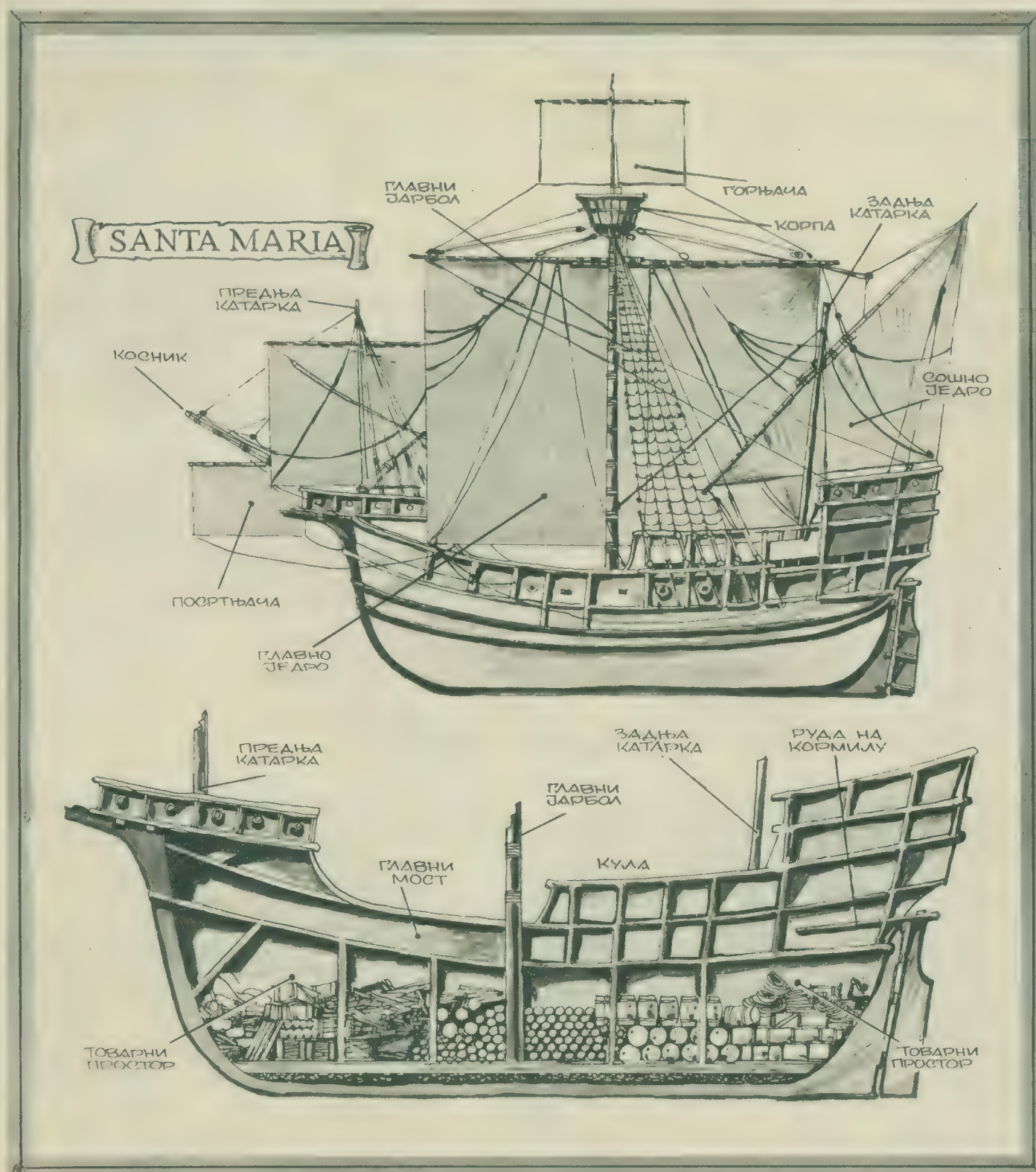
Kizirisi

У КУТИЈАМА И КЕСИЦАМА

КОЛУМБОВА

ИАКО ЈЕ КРИСТИФОР КОЛУМБО ОТКРИО АМЕРИКУ,
ДРУГОМ ЧОВЕКУ ПРИПАЛА ЈЕ СЛАВА ДА СЕ НОВИ
КОНТИНЕНТ НАЗОВЕ ЊЕГОВИМ ИМЕНОМ

Изглед и пресек „Санта Марије“, Колумбовог адмиралског брода који је први на свету допловио до америчког тла. Ова лађа није у то време била највећа али је свакако представљала најбољи тип брода за дугачка истраживачка путовања. Имала је посаду од 65 људи.

Трећег августа 1492. године испловиле су из шпанске луке Палос три лађе: велики адмиралски брод „Санта Марија“ и каравеле „Пинта“ и „Нина“. „Санта Марија“, с опромним једрима, носила је у далеке непознате земље једног од највећих морепловаца свих времена, Италијана Кристифора Колумба. Вероватно да тог дана није под небеском капом постојао човек срећнији од њега...

Колумбо се родио 1451. године у Бенони и од раног детињства друговао је с морем. Једнога дана младог Кристифора одвели су трговачки послови у Португалију на чијем престолу је седео краљ Хуан II, веома широке руке када су била у питању истраживања нових земаља која би увећавала поседа Португалије. Колумбо је одлучио да ту и остане и покуша да оствари свој давнашњи сан.

КИША ПАДА ОДОЗДО НАГОРЕ

„Земља је округла, говорио је он, а мора су пловна. Никаква чудовишта не постоје у непознатим водама; да их има, како народ верује, спрује би их донеле и до наших обала. Према томе, сигурно је могуће стићи са запада, преко океана, у азијске земље које је посетио Марко Поло. Ако пут буде дуг, без сумње ће се наћи непозната острва која ће га учинити лакшим и истовремено бити нови извори богатства“.

Али, краљ Хуан II му није дао лађе и опрему за експедицију. Дворски саветници рекли су у један глас: „Друга Земљина полулопта није настањена јер би на њој људи морали да се крећу наглавце а киша би падала одоздо нагоре. А ако је Земља округла, лађе ће склизнути низбрдо и неће моћи да се зауставе нити врате у домовину!“

Веома разочаран, Колумбо је напустио Португалију и отишао у суседну Шпанију где су владали Фердинанд и Изабела од Кастиље. Тек после читавих 6 година неизвесности, на заузимање краљице Изабеле, дворски савет му је одобрио средства за

ЛАТА

путовање и тада је направљен уговор према коме је Колумбо добио титулу адмирала и вицекраља свих земаља које буде открио и освојио за шпанску круну, као и десети део плена.

СЛАВНА ФЛОТИЛА

Флотила која је 3. августа испловила из Палоса представљала је најбоље што се у то време могло направи-

ти за далека путовања. Адмиралска лађа „Санта Марија“ била је спорија од каравела и мање покретљива. Имала је носивост од 127 тона, била дугачка 22,60, широка 7,80 а висока 4,10 метара. Површина једара износила јој је 325 квадратних метара. О овој лађи водиле су се пуних 200 година жучне распре. Колумбо је, наиме, писао о „Пинти“ и „Нини“ као о каравелама док је „Санта Марију“ помињао као наву — лађу. Она је то и била по својој величини

као и по облику, распореду и броју својих једара. По трупу, међутим, и она је била каравела.

„Пинта“ и „Нина“ биле су лаке и веома покретљиве, брзе, нарочито опремљене, идеалне за истраживачке подухвате. Мogle су да прођу кроз теснаце, олује и струје које многе веће лађе нису биле у стању да савладају.

Посаду „Санта Марије“ чинило је 65 људи: сви су били Шпанци сем двојице Италијана, једног Енглеца, једног Ирца и два Португалца. Командант „Пинте“ био је Мартин Алонс Пинсон. На овом броду било је 29 људи и то све Шпанци. Командант „Нине“ био је Винцент Јанез Пинсон. Она је носила 23 човека, саме Шпанце. Поред морнара, заповедника и официра, на да леки пут су пошла и два лекара, хирург, краљевски надзорник и други.

ПРОМЕЊЕНО ЛИЦЕ СВЕТА

Лађе су на пут понеле хране за годину дана. Носиле су, између осталог, сушене говедине, усољеног свињског меса, бисквита, пиринча, сочива, вина, уља, соли. Товарни простор био је, такође, пун сандука с огледацима, безвредним шареним перлама, изрезбареним ножевима и другим ситницама које су мogle да се дарују домороцима непознатих земаља и отока.

НА ПАЛУБИ И КУЛИ АДМИРАЛСКОГ БРОДА ВРИЛО ЈЕ КАО У КОШНИЦИ. МОРНАРИ СУ УВЕК ИМАЛИ ПУНЕ РУКЕ ПОСЛА.

После тешког путовања које је трајало око 70 дана, у раним јутарњим часовима 12. октобра 1492. године, пред очима посаде указала се земља. Мало острво Сан Салвадор из групе Бахамског острва прво је пружио гостопримство храбрим морепловцима, жељним копна после више од два месеца крстарења морима. Колумбовој срећи није било краја. Он је, наравно, био у бећен да се налази на неком од азијских острва, мада је примећивао да ова земља не одговара описима које је о Азији оставио Марко Поло.

На Хаитима које је Колумбо назвао Хиспаниола флотила је морала да се задржи ради оправке бродова. Ту је основана прва шпанска колонија на америчком тлу, Ла Навидад. Том приликом откривена је и Куба.

Трећег јануара 1493. „Пинта“ и „Нина“ су се вратиле у Шпанију носећи радосне вести о новооткривеним земаљама. Колумбу је, нешто кас-

није, у Барселони приређен краљевски дочек. Одушевљење је, међутим, убрзо спласнуло јер у новим земљама није било ни трага ни гласа од злата које је највише интересовао шпанске суверене.

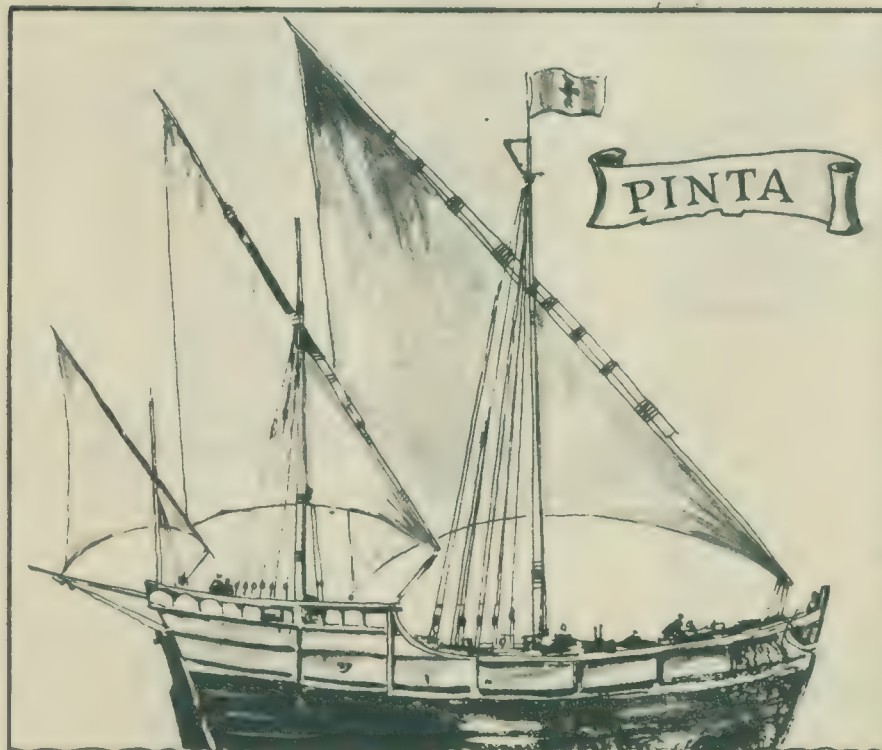
Још три пута је Колумбо путовао у Америку: 1493, 1498. и 1502. године и открио, између осталог, Порторико, Јамајку и обале Срећне и Јужне Америке (Хондурас, Никарагва, Панаму, ушће Оринока). Свако његово путовање мењало је лице света. Али, он са својих експедиција није доносио злато и, мада је за Шпанију заузео многе касније моћне колоније, пао је у немилост и заборав.

Умро је у беди 20. маја 1506. године. Само годину дана касније нови континент који је он открио назван је Америка према једном другом храбром и много срећнијем морепловцу чије је име Америго Веспучи.

Б. Д

„САНТА МАРИЈА“ ЈЕ ИМАЛА САМО ЈЕДНУ КАБИНУ И ОНА ЈЕ ПРИПАДАЛА АДМИРАЛУ КРИСТИФОРУ КОЛУМБУ

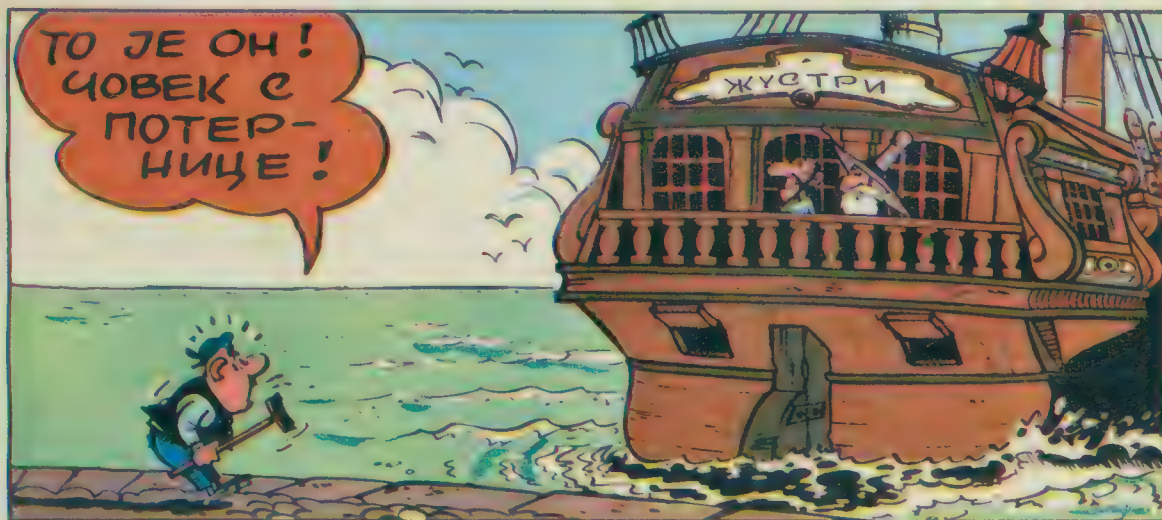

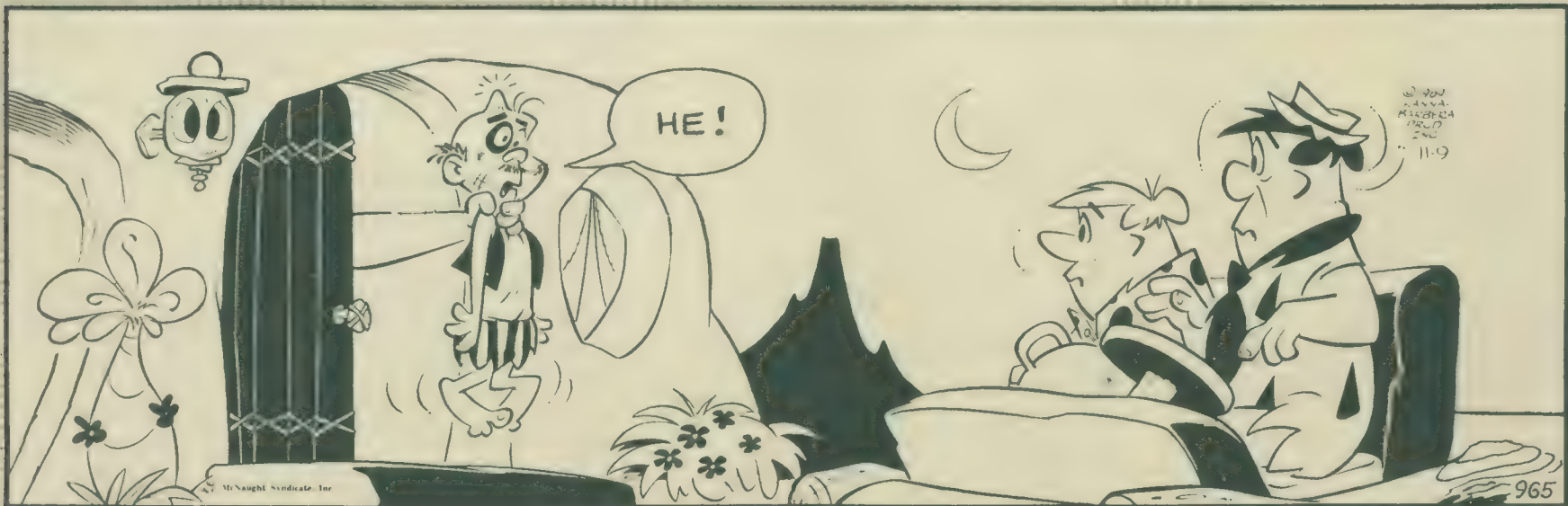
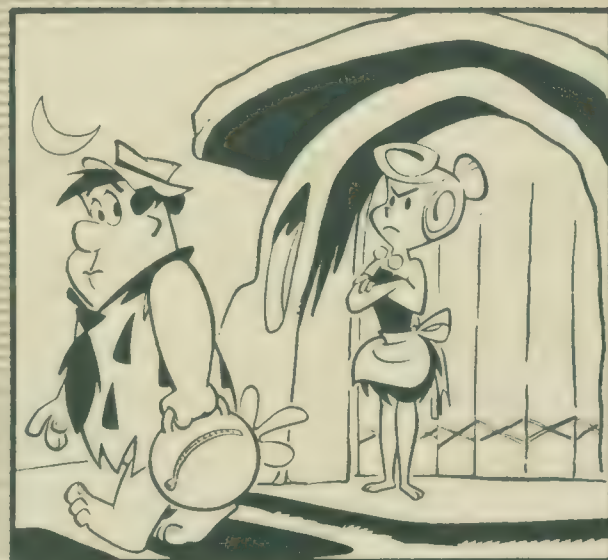
КАРАВЕЛА „ПИНТА“ ЧИЈА ЈЕ ПОСАДА БРОЈАЛА 29 ЧЛАНОВА. ЊЕН ЗАПОВЕДНИК БИО ЈЕ ВЕОМА ИСКУСАН ПОМОРАЦ МАРТИН АЛОНС ПИНСОН.

„НИНА“, ДУГА ЛАКА КАРАВЕЛА, ИЗ КОЛУМБОВЕ ПРАТЊЕ С ПОСАДОМ ОД 23 ЧЛАНА ЊЕН ЗАПОВЕДНИК ЈЕ БИО ВИНЦЕНТ ЈАНЕЗ ПИНСОН.

ЦРНЕ ЗАСТАВЕ

ФАЗАН

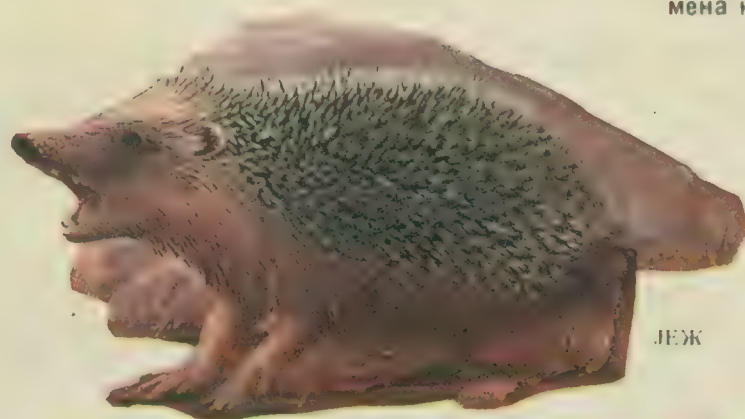
ЛАЗАВАЦ

ЗЕЦ

ЖИВОТ У БРДИМА

Ове животиње изрежи и залепи изнад њихових имена на странама 8 и 9.

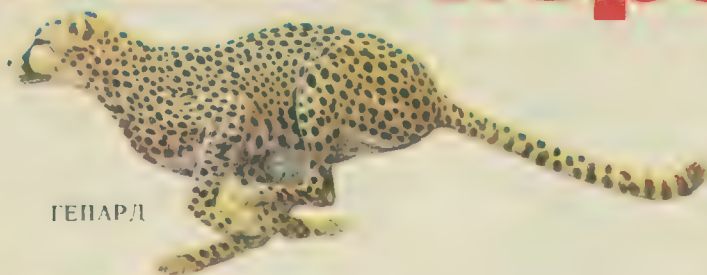

ЈЕЖ

ГУШТЕР ЗЕДЕМБАТ

ИЗРЕЖИ И ЗАЛЕПИ!

ГЕПАРД

ХИЈЕНА

ЖИВОТ У САВАНИ

Сачувајте ову половину стране! У идућем броју, на странама 8 и 9, налепите ове животиње.

СЛОН

ЛАВ

РИП КИРБИ ЛАЖНИ ОТАЦ

ДУБОКО У СРЦУ ИСТОЧНЕ АФРИКЕ ЈЕДАН ЛАВ-УБИЦА СПРЕМАО СЕ НА СКОК...

...АЛИ, НЕГОВ НАПАД ПРЕСЕКАО ЈЕ МЕТАК ИЗ ПУШКЕ БЕЛОГ ЛОВЦА...

ХИТАЦ ЈЕ ИСПАЛИО ЛОВАЦ ЗВАНИ „КАСАПИН“

ОДЛИЧАН ПОГОДАК, БВАНА!

ОДЕРИ МУ КОЖУ, ТОЛА, И ТО БРЗО!

ГОТОВ САМ, БВАНА! ШТА САД?

ПРИПРЕМИ СВЕ ЗА СЛЕДЕЊИ САФАРИ! ЈА ОДЛАЗИМ У ГРАД НА САСТАНАК С НОВИМ МУШТЕРИЈОМ!

ЗАТО ВРЕМЕ, У ГРАДУ...

МИСТЕР ВЕЛС, МИ ЛОВЦИ ПОНОСИМО СЕ СВОЈИМ ЗАНИМАЊЕМ! ЗАТО МИ ЈЕ ДУЖНОСТ ДА ВАС УПОЗОРИМ НА СЛОВЕКА КОЈИ ЋЕ ВАС ВОДИТИ НА САФАРИ...

НИСТЕ ВАЈДА ЛУБМОРНИ НА КАПЕТАНА МЕНТОНА!

КАПЕТАН МЕНТОН? ПА ТО ЈЕ СМЕШНО! У АМЕРИЦИ ЈЕ ОН ПОЗНАТ САМО ПО НАДИМКУ „КАСАПИН“

КАСАПИН? КАКАВ ЧУДАНА НАДИМАК!

АЛИ МУ ПРИСТАЈЕ! НЕОБУЗДАНА ЈЕ, ДИВАЛО, ОПАСАН! УБИЈА ИЗ ЧИСТОГ ЗАДОВОЛСТВА... ДА БИ УБИЈАО!

ПРЕДЛАЖЕМ ВАМ ДА УЗмете ДРУГОГ ВОДИЧА... ИЛИ ДА СЕ ОДРЕКНЕТЕ САФАРИЈА!

ГОДИНАМА САМ ДИРИНЧИО ОВДЕ ДА БИХ НЕШТО СТЕКАО! ОБЕЉАО САМ СЕБИ ОВАЈ САФАРИ ПРЕ НО ШТО СЕ ВРАТИМ У ЕНГЛЕСКУ...

УСТАЛОМ, ЈА ВОЛИМ ОПАСНЕ ЛУДЕ...

НАДАМ СЕ ДА НЕЋЕТЕ ЗАЖАЛИТИ! И СРЕЊАН ЛОВ!

ОПРОСТИТЕ ШТО САМ ВАС ЗАДРЖАО СВОЈОМ ПРИКЛОМ...

ХВАЛА НА УПОЗОРЕЊУ! ИПАК ЋУ ПРЕ НО ШТО ПОЋЕМ НА САФАРИ НЕШТО ИЗМЕНИТИ У СВОЈИМ ПЛАНОВИМА

БЕЗ ОБЗИРА ДА ЛИ ЈЕ ТАК МОЈ ВОДИЧ ДОБАР ИЛИ РЂАВ ЧОВЕК... ОВО НЕ ТРЕБА НО СТИТИ СА СОБОМ...

ОВОЛИКИ ДИЈАМАНТИ МОГУ ДОВЕСТИ У ИСКУШЕЊЕ СВАКОГ ЧОВЕКА! МОРАМ СЕ ОД ЊИХ РАСТАТИ ЗА ИЗВЕШНО ВРЕМЕ...

ДИЈАМАНТИ ЋЕ
БИТИ
СИГУРНИЈИ
У ЕНГЛЕСКОЈ!

ОВАЈ ПАКЕТ... И
ПИСМО АДРЕСОВАНИ
СУ НА МОЈУ КЋЕРКУ
У ЕНГЛЕСКОЈ! ПОСТА-
РАЈТЕ СЕ ДА ОДУ ПРВИМ
АВИОНОМ!

ДА,
ГОС-
ПОДИ
НЕ!

ТРАЖИМ
ЕРНЕСТА
ВЕЛСА!

ПА...ЕНО
ГА!

ЈА САМ
ЧОВЕК КО-
ЈИ ЋЕ ВАС
ВОДИТИ
НА
САФАРИ!

ДРАГО
МИ ЈЕ ШТО
СМО СЕ
УПОЗНАЛИ,
КАСАПИНУ!

ЗА ТО
ВРЕМЕ...

ДА, ДЕСМОЊЕ!
ПОЗВАН САМ ДА
У ЕНГЛЕСКОЈ

ЗВАЛИ
СТЕ
МЕ?

ОДРЖИМ НЕКОЛИКО
ПРЕДАВАЊА О КРИ-
МИНОЛОГИЈИ! ШТА
ВЕЛИШ...?

ОРГАНИЗАТОРИ ПРЕДАВАЊА
КАО ДА СУ ПОГОДИЛИ МОЈУ
ПОТАЈНУ ЖЕЉУ ДА
ПРОВЕДЕМ ЛЕТО
У ЕНГЛЕСКОЈ...

И
МЕНИ ЋЕ
ПРИЈАТИ
ПРОМЕ-
НА!

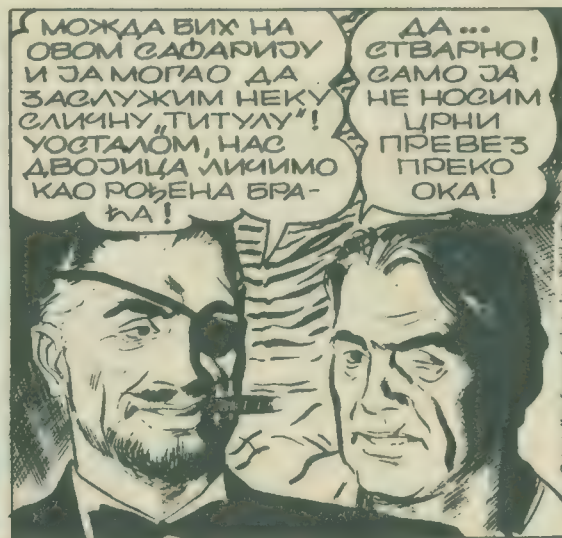
ДА ВАМ, УЗ
ОРАК,
СПАКУЈЕМ И
КОЈИ
РЕВОЛВЕР?

МОГАО БИ...
МАДА НА ОВОМ
ПУТУ
ОРУЖЈЕ НЕЋЕ
БИТИ
ПОТРЕБНО!

ЈА
САМ
ОВДЕ
ПОЗНАТ
КАО
КАПЕТАН
МЕН-
ТОН!

ОХ...
ОПРОСТИТЕ!
ЗАИНТЕРЕСО-
ВАО МЕ ЈЕ ВАШ
НАДИМАК
"КАСА-
ПИН"!

МОЖДА ВИХ НА
ОВОМ САФАРИЈУ
И ЈА МОГАО ДА
ЗАСЛУЖИМ НЕКУ
СЛИЧНУ ТИТУЛУ!
УОСТАЛОМ, НАС
ДВОЈИЦА ЛИЧИМО
КАО РОЂЕНА БРА-
ЋА!

ДА...
СТВАРНО!
САМО ЈА
НЕ НОСИМ
ЦРНИ
ПРЕВЕЗ
ПРЕКО
ОКА!

АКО СТЕ СПРЕМНИ,
МОГЛИ БИСМО ВЕЋ
БУТРА ДА
КРЕНЕМО У
ВЕЛИКИ
ЛОВ!

СЛАЖЕМ
СЕ!

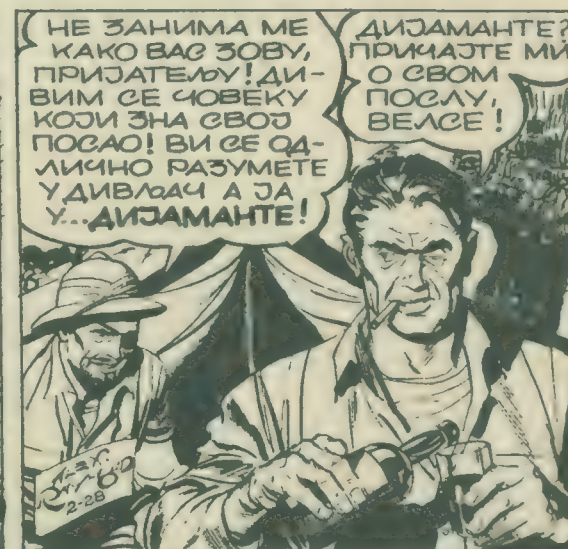
ДАНИ СУ ПРОЛАЗИЛИ А ВЕЛС И
ЊЕГОВ ВОДИЧ СВЕ ДУБЉЕ СУ ЗАЛА-
ЗИЛИ У ОБЛАСТ СА КРУПНОМ ДИВЉА-
ЧИ...

КАКАВ
ПРИМЕ-
РАК!

ВЕЛСЕ!
ПУЦАЈТЕ...
НА ОНОГ
ВЕЛИКОГ
МУЖАКА!

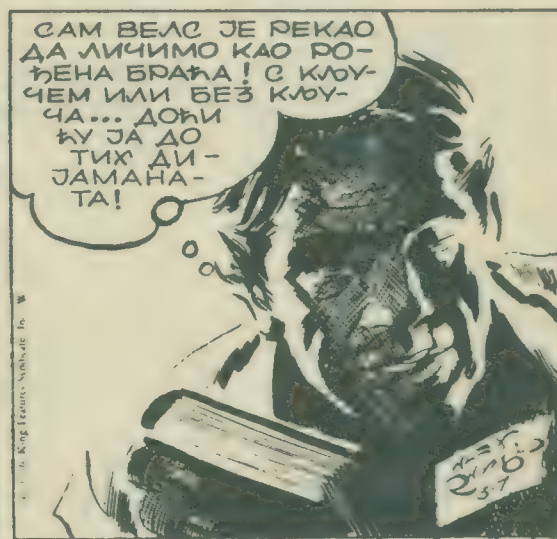
ОДЛИЧАН
ХИТАЦ! ОВИ
РОГОВИ ЋЕ
БРАЈНО ИЗ-
ГЛЕДАТИ
НА НЕКОМ
ЗИДУ У
ВАШОЈ
КУЋИ У
ЕНГЛЕ-
СКОЈ!

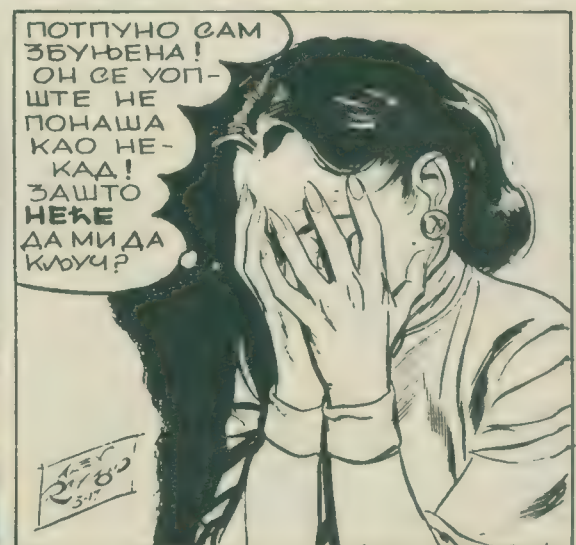
НЕ ЗАНИМА МЕ
КАКО ВАС ЗОВУ,
ПРИЈАТЕЉУ! ДИ-
ВИМ СЕ ЧОВЕКУ
КОЈИ ЗНА СВОЈ
ПОСАО! ВИ СЕ ОД-
ЛИЧНО РАЗУМЕТЕ
У ДИВЉАЧ А ЈА
У... ДИЈАМАНТЕ!

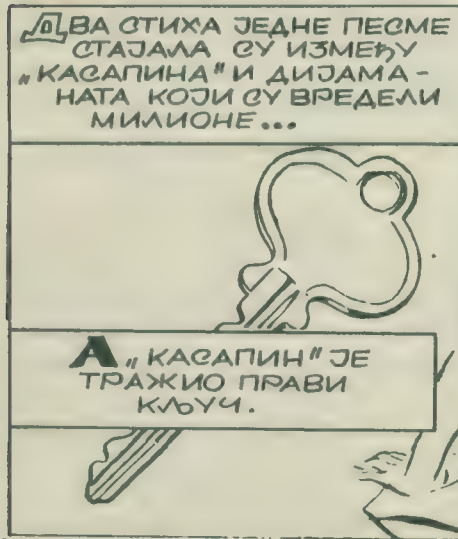
ДИЈАМАНТЕ?
ПРИЧАЈТЕ МИ
О СВОМ
ПОСЛУ,
ВЕЛСЕ!

ТАКО!
НАПУЊЕНА
ЈЕ...ДА МИ
БУДЕ
ПРИ
РУЦИ!

ТАТА СЕ ЛЕ -
ПО ПОНАША
ПРЕМА МИСТЕР
КИРБИЈУ!
ТРЕБАЛО БИ
ДА САМ СРЕК -
НА... АЛ'
НЕКАКО САМ
СВЕ НЕСПО -
КОЈНИЈА...

ИДИТЕ У
ПЛАВНУ КУКУ
НА ВЕЧЕРУ...
ДА ЛИ ЋЕ
ВАМ ОВО
ТРЕБАТИ?

НЕ
ВЕРУЈЕМ
ДА ЋЕ МИ
ОРУЖЈЕ
БИТИ
ПОТРЕБНО,
ДЕСМОН -
ДЕ...

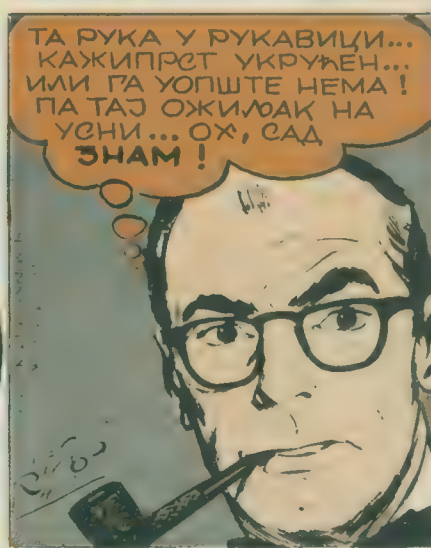

УЗ ЧАШИЦУ У СОБИ С
ТРОФЕЈИМА...

ДИВАН ТРОФЕЈ,
МИСТЕР ВЕЛС! ЧУО
САМ ДА СУ ТО ОПАС -
НЕ ЖИВОТИЊЕ?!
ДА!
УБИО
САМ ГА
ОВОМ
ПУШКОМ...

ЈУРНУО ЈЕ НА МЕНЕ...
ДОЗВОЛИО САМ МУ
ДА СЕ ПРИБЛИЖИ
НА 6 МЕТАРА
А ОНДА...

ТА РУКА У РУКАВИЦИ...
КАЖИПРЕТ УКРУЖЕН...
ИЛИ ГА УОПШТЕ НЕМА!
ПА ТАЈ ОЖИМЛЈАК НА
УСНИ... ОЖ, САД
ЗНАМ!

КАСА -
ПИИ!
ТРЕБА -
ЛО ЈЕ
ДА
ЗНАМ!

КО
БИ ДРУ -
ГИ МОГАО
БИТИ? ОДАВ -
НО ЖЕЛИМ
ДА МИ СЕ НА -
ЂЕШ НА
НИШАЊУ,
КИРБИ!

ШТА
ЋЕТЕ
УЧИНИ -
ТИ?

ДАЈЕМ ВАМ ДВА
МИНУТА ДА ДОНЕ -
СЕТЕ ДИЈАМАНТЕ...
ИНАЧЕ ЋУ УБИТИ
ТВОР ПРИЈА -
ТЕЉА ДЕ -
ТЕКТИ -
ВА!

НЕ ПУЦАЈТЕ...
ОДМАХ
ЋУ ИХ ДОНЕ -
ТИ!

БРЗО...
И БЕЗ
ТРИКОВА!

НЕЋЕ ТИ ОВО
УСПЕТИ,
КАСАПИИУ!
ШТА СИ УЧИНИО
СА ЕРНЕСТОМ
ВЕЛСОМ?

ОН ЈЕ
МРТАВ И
САХРАЊЕН!
И ТИ ЋЕШ
УСКРО
ЗА ЊИМ!

ОЖ...
ШТА САМ
УЧИНИЛА?
АКО ОН УБИЈЕ
КИРБИЈА,
НИКАД
СЕБИ
НЕЋУ
ОПРОСТИТИ!

КИРБИ ЈЕ
ЈУРНУО СВОЈИМ
КОЛИМА ЗА
ЗЛОЧИНЦЕМ...

УСКОРО
СУ СЕ ОБОЈА
КОЛА
НАШЛА ВАМ
ГРАДА...

НА ЈЕДНОЈ
КРИВИНИ

КИРБИ
ЊЕ МЕ
СТИЊИ...
ТРЕБА ДА
ГА
СПРЕМНО
ДОЧЕКАМ...

ПРЕДАЈ
СЕ,
КАСАПИНУ!
НЕ
МОЖЕШ
НАМ
УМАЊИ!

ДОЂИ
ПАМЕ
УХВАТИ,
ЊУШКАЛО!

У СУМРАКУ
БЕГУНАЦ
И ГОНИТЕЉ
ПРИПУЦАЛИ
СУ ЈЕДАН
НА ДРУГОГ...

НЕМА
ВИШЕ
МЕТАКА!
МОРАМ ДА
СЕ ПОУЗДАМ
У СВОЈЕ
НОГЕ!

КИРБИЈЕВ
РЕВОЛВЕР БИО
ЈЕ ПРАЗАН...

БИЋЕ
ТО БОРБА
ПРЕД
УПРЕД...
БЕЖИ
ПРЕМА
СТАРОМ
ЗАМКУ НА
СТЕНИ!

ДОК СУ
СЕ
КИРБИ
И
"КАСАПИН"
УСПИЊАЛИ
БЕГУНАЦ
ЈЕ
ЗАСТАО И...

КИРБИЈА
ДУ СПАСЛИ
САМО
ЊЕГОВИ
БРЗИ
РЕФЛЕКСИ

УЛЕЋЕ У
ЗГРАДУ!
ТАМО
ЋУ ГА
САТЕРА-
ТИ У
ШКРИ-
ПАЦ!

КИРБИ
ЈЕ БРЖИ
ОД МЕНЕ!
ТРЕБА СЕ
ПОСЛУЖИТИ
ЛУКАВ-
СТВОМ...

ПРИ
ПОКУШАЈУ
ДА
ИЗБЕГНЕ
ГВОЗДЕНИ
БУЗДОВАН,
КИРБИ
СЕ
ОКЛИЗИЈУО...

...И ПРЕ НО
ШТО ЈЕ УС-
ПЕО ДА УС-
ТАНЕ, НА
ЊЕГА ЈЕ
ПАЛА
ГЛАДИЈА-
ТОРСКА
МРЕЖА...

РИМСКИ ГЛАДИЈАТ

"КАСАПИН"
ЈЕ
КРЕНУО
С
ТРОЗУПЦЕМ
АЛИ СЕ
КИРБИ
ЗАКОТРОАО
И...

...ОСЛОБОДИВ-
ШИ СЕ МРЕЖЕ
ПОЛЕТЕО У
ДРУГУ ОДАЈУ
МУЗЕЈА...

МАЧ...
ТО
ОРУЖЈЕ
МИ ВИШЕ
ОДГОВА-
РА...

ХАЈДЕ,
КАСАПИНЕ!
ДА ВИДИМО
КАКО ЋЕШ СЕ
ОДБРАНИТИ
ОД
МАЧА!

ПОКУШАВАЈУ-
ЋИ ДА СЕ
ПРОТИВ МАЧА
БОРИ
ТРОЗУПЦЕМ,
КАСАПИН
ЈЕ УЗМИЦАО...

НЕЋЕШ
МЕ
УХВАТИТИ,
КИРБИ!
НИКАД!

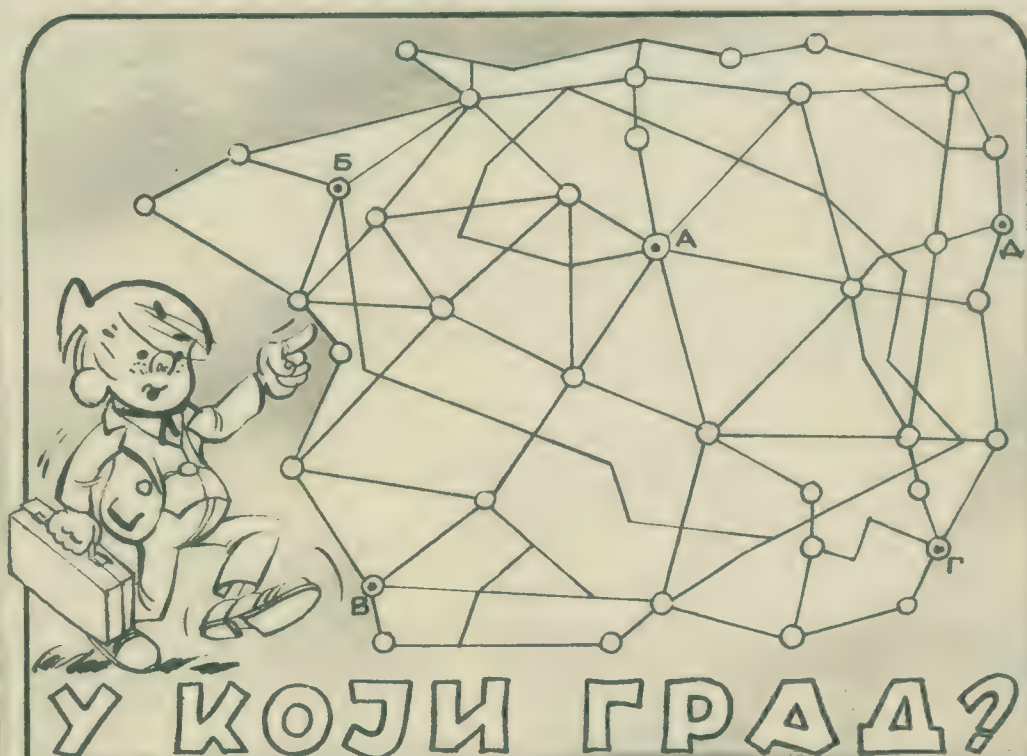
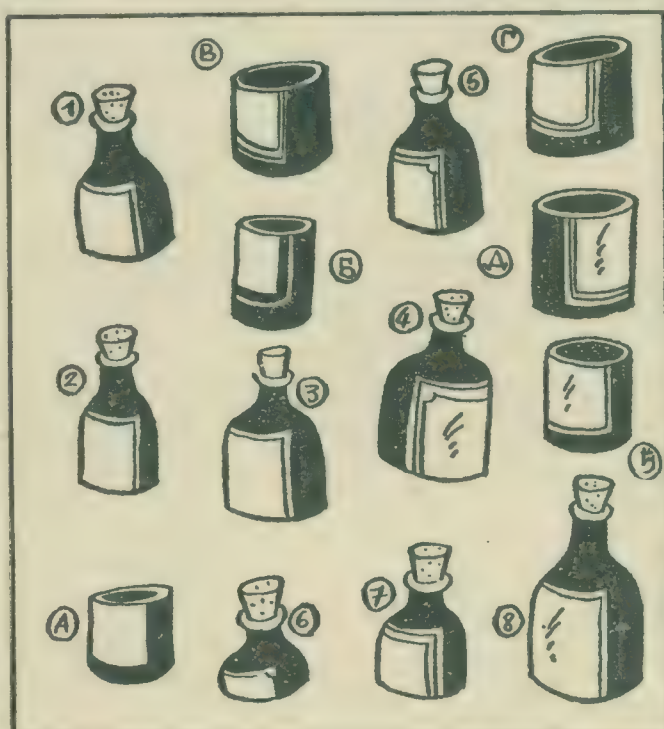

РАЗБИГРИБА

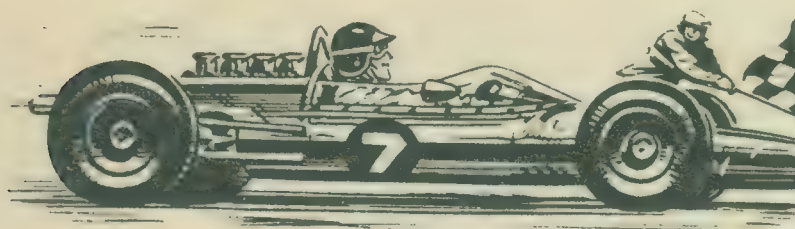
САМО ЈЕДНА ЦЕЛА

Од ових преполовљених боца (горњи делови обележени су бројевима, а доњи словима азбуке) може да се састави једна цела. Ако будете пажљиво гледали у цртеж, видећете од које се две половине састоји та једна цела.

РЕШЕЊЕ НА СТРАНИ 55.

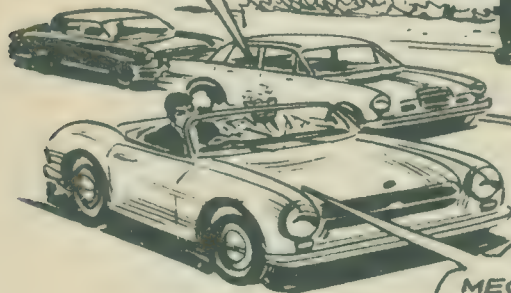
Денис треба да из града означеног словом А дође у један од градова обележених словима Б, В, Г, Д а да при том не прође ни кроз један град, ни обележен ни необележен. Који је то град? Решење на страни 55.

СКИД СОЛО

СВАКЕ ГОДИНЕ ГРУПА СПОРТСКИХ НОВИНАРА ПРИРЕЂИВАЈА ЈЕ БАНКЕТ НА КОЈЕМ ЈЕ БИРАН СПОРТИСТА ГОДИНЕ И ДОБИТНИК ЗЛАТНОГ ПЕХАРА. НА БАНКЕТ СУ ПОЗВАНИ И СКИД СОЛО И ЊЕГОВ МЕХАНИЧАР СЕНДИ...

БАНКЕТ СЕ ОВДЕ ОДРЖАВА, СКИДЕ!

ОВДЕ, У ГЛАВНОЈ УЛИЦИ, НЕЉУ НАЈИ МЕСТО ЗА ПАРКИРАЊЕ! ИДЕМО ДО СПОРЕДНОГ УЛАЗА...

НЕ МАРИ, СЕНДИ! НАЈИ ЋУ ЈА МЕСТО... МАЈО ДАЉЕ!

ХА! ХА! ВЕЛИКИ ТРКАЧКИ АС СКИД СОЛО НИЈЕ БАШ ТАКО ВЕШТ ВОЗАЧ... К'О ШТО СЕ ПРИЧА!

СЕНДИ СЕ РАЗБЕСНЕО...

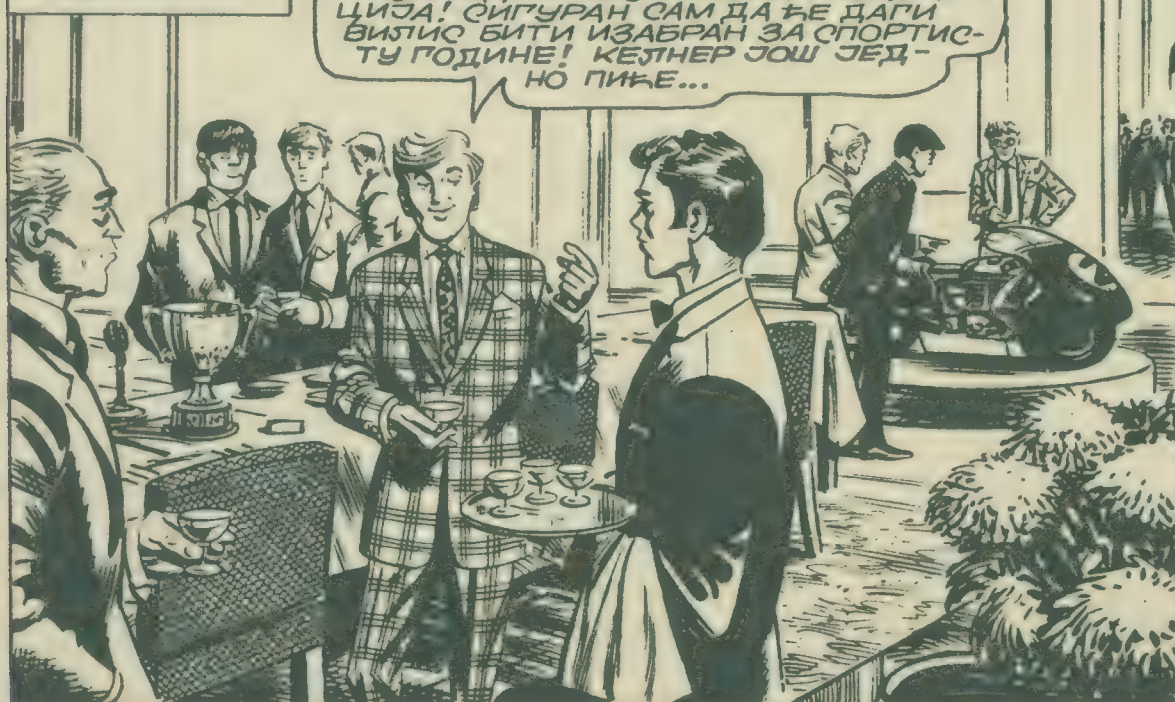
ТАЈ БЕЗОБРАЗНИК... ПОКАЗАЋУ ЈА ЊЕМУ...

СМИРИ СЕ, СЕНДИ! ТО ЈЕ ОУД-БАЈТЕР ДАГИ ВИЛИС... ОН ЈЕ МАЈО УОБРАЖЕН!

У САТИ ЗА БАНКЕТЕ...

МОГАО БИХ ОДМАХ ДА УЗЕМ ПЕХАР И ПОШТЕДИМ ВАС ГЛУПИХ ГОВОРАНЦИЈА! СИГУРАН САМ ДА ЋЕ ДАГИ ВИЛИС БИТИ ИЗАБРАН ЗА СПОРТИСТУ ГОДИНЕ! КЕЈНЕР ЈОШ ЈЕДНО ПИЋЕ...

ЕВО ТИ ПИЋЕ, ЈАФЕ! А ПЕХАР ЋУ УЗЕТИ ЈА!

ААААА!

ТАЈ ТИП ЈЕ
УКРАО
ПЕХАР!

АКО ГА
ЈОШ ПРЕД
ВРАТИМА ЧЕКА
АУТО... ДОБРО
ЋЕ НАМ УМАЊИ!

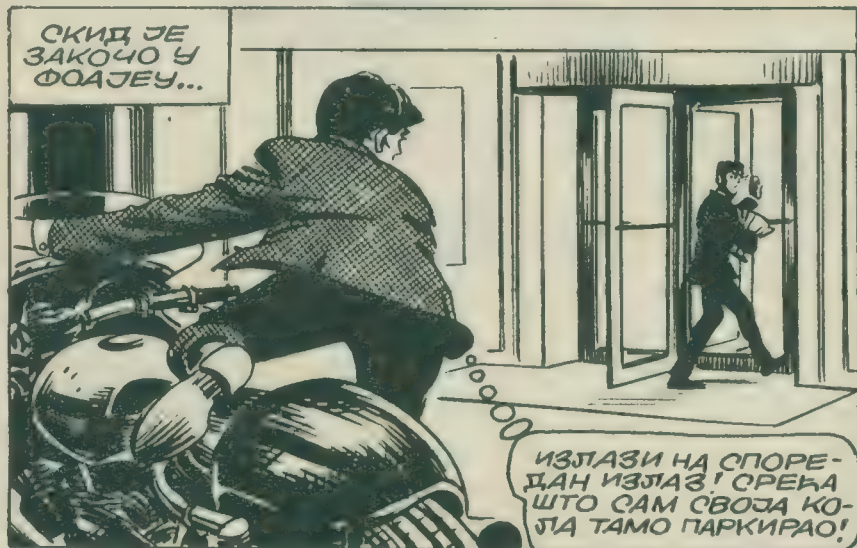
СКИД ЈЕ СЕО НА ТРКАЧКИ МО-
ТОЦИКЛ...

ОВАЈ МОТОР
СЕ СТВОРИО
ТУ КАО ПО-
РУЧЕН!

АУУ!
ГЛЕДАЈ
СКИДА!

АКО
ИКОМ
УСПЕ ДА
УХВАТИ
ТОГ МАНУ-
ПА... ОНДА
ЈЕ ТО
СКИД!

СКИД ЈЕ
ЗАКОЧО У
ФОРДЖУ...

ИЗЛАЗИ НА СПОРЕ-
ДАН ИЗЛАЗ! СРЕЋА
ШТО САМ СВОЈА КО-
ЛА ТАМО ПАРКИРАО!

АЈИ... И ОН ЈЕ ТУ ОСТАВИО
СВОЈА КОЛА! ЗНАЧИ, КРА-
ЋА ЈЕ БИЛА ПЛАНИРАНА!

БРЗО!
КРЕЊИ!

СКИД ЈЕ УКОЧИО У СВОЈА КО-
ЛА И ДАО СЕ У ПОТЕРУ...

СВА СРЕЋА
ШТО СУ УЛИЦЕ
ПРИЛИЧНО ПУСТЕ!
МОЖИ ЋУ БРЗО
ДА ВОЗИМ!

НЕКО НАС
ПРАТИ, ЧАК!

ИСПРЕД НАС
ЈЕ НЕКИ КАМИОН!
ЗНАМ ЈЕДАН
ШТОС...

БЕГУНЦИ СУ
НАТРАЖИ
КАМИОН ДА
УКОЧИ...

ААХ...
УМАЛО ДА
НАЛЕТИМО
НА
ТРОТОАР!

АУУ! ОВО ЋЕ
БИТИ ГУСТО!

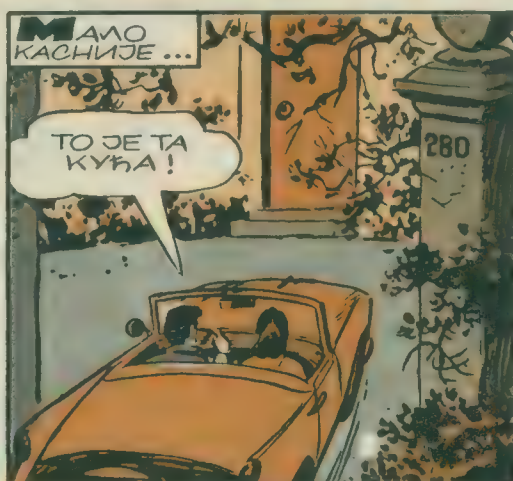
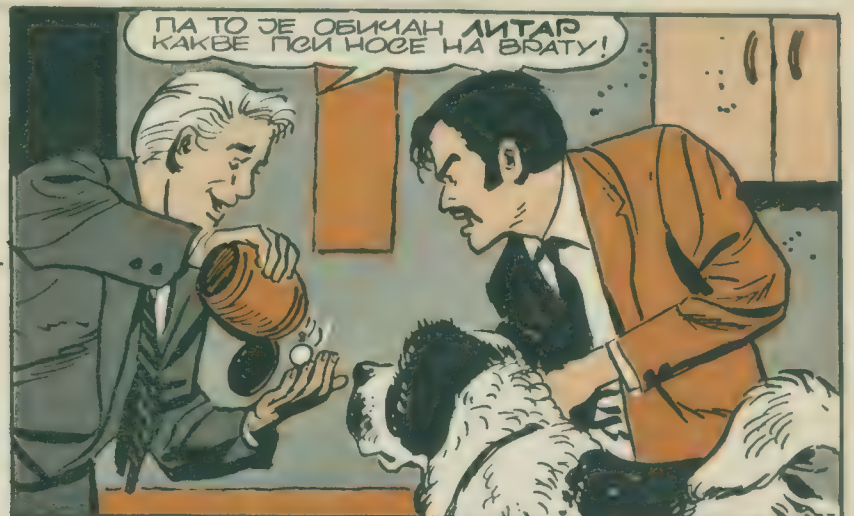

АЈИ, СКИД СЕ У ПУНОЈ
БРЗИНИ ПРОВУКАО
ИЗМЕЂУ ЗИДА И
КАМИОНА...

НА ТРКАМА У
ИНДИЈАНОПОЛИ
СУ ПРОВЛАЧИО
САМ СЕ И НА ГОРИМ
МЕСТИМА!

МОЈ ПАС - КРАДЉИВАЦ

НУЛАХ

планета ужаса

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ЗБОГОМ, ВЕРСПОНО!

РЕЗУЛТАТИ СПОРТСКОГ МИНИ КВИЗА

Завршен је Забавников први спортски мини-квиз објављен у броју 961 од 29. маја ове године. У конкурс је учествовало 4.513 читалаца од којих је тачно одговорио 921 чита-
талац.

За оне који овог пута нису тачно одго-
ворили дајемо тачне одговоре на свих 10 пи-
тања:

1. Да (Мирослав Церар је победио 1964. године у Токију и 1968. године у Мексику).

2. Да (да би се разликовао од осталих играча у бековском простору).

3. Да (три америчка атлетичара су у току 1968. године претрчала 100 метара за 9,9 секунди).

4. Не (Ђурђа Бједов је освојила прво место и златну медаљу на Олимпијади у Мексику).

5. Да (јер би у противном случају борба била неправонаправна).

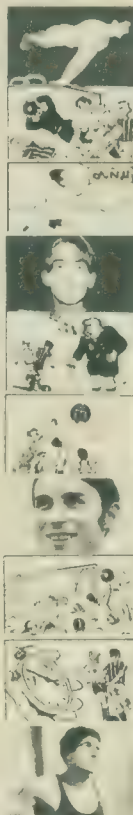
6. Не (тек кад направи пету личну грешку).

7. Да (Драган Џајић је капитен југословенске фудбалске репрезентације).

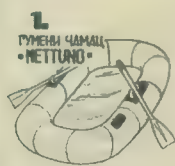
8. Да (комплетна екипа ватерполо тима за време игре има седам играча).

9. Не (фудбалска утакмица за омладинце траје 80 минута, односно 2 x 40 мин.).

10. Не (Мате Парлов није добитник ниједне олимпијске медаље).

Међу оним читаоцима који су тачно одговорили жири ЗАБАВНИКА извукао је на срећу имена добитника следећих награда:

I НАГРАДУ ГУМЕНИ ЧАМАЦ «NETTUNO» добио је ИЛО МИНОВ, село Прждево, з. п. Неготино на Вар-
дару;

II НАГРАДУ ФУДБАЛ добио је СРБАН ВУКАДИНОВИЋ, Братство—
Јединство 2, Титоград;

III НАГРАДУ РОЛШУЕ добио је ПЕТАР АРДЕЉАН, Ст. Сремца 33/а, Кикинда; 5 ЛОПТИ ЗА ВОДУ добили су: ДРАГАН СОКОЛОВИЋ, Ванчо Прке 24, Штип; 2. БОЈАН НИКОЛИЋ, Е. Кобашића, з. п. Бања Лука; 3. ГОРАН ВУКОВИЋ, Сарајевска 48, Београд; 4. ДУШКО ЛУКИЋ, Масари-
кова 33, Шабац и 5. ЗОРИЦА ЕРДЕ-
ЉАН, Обилићев Венац 98, Сурчин.

20 БАЉКИ добили су: ЖЕЉКО НИКОЛИЋ, 1. маја 66, блок 1, стан 18, Добој; 2. СНЕЖАНА ИВАНОВИЋ, Ул. 13. септембар 2, Лукавац, Босна; 3. ДРАГАН МАРКОВИЋ, Капетан Мишина 61, Београд; 4. БУРО ВОКИЋ, Матије Гупца 18, Бачки Јарак; 5. ЗДЕНКО МИЛИН-
КОВИЋ, Др Мујбеговића 38, Зеница; 6. ДРАГАНА МОМЧИЛОВИЋ, Љутице Богдана 2, сол. III, Београд; 7. ЈАДРАНКА ЧИПИЋ, Круше-
вачка бр. 2, Београд; 8. ДАНИЛО КРСМАНОВИЋ, Купрешка 35, Са-
рајево; 9. СЛОВОДАН ЗАРИЋ, Вате Јанковића 93, Чачак; 10. СВЕТО-
МИР ЗДРАВКОВИЋ, Партизанска 13, Вучитрн; 11. ДОИСЛАВ ЈОВА-
НОВИЋ, Хајдук Вељкова 69, Ваљево; 12. ДИМИТАР ХРИСТОВСКИ, Питу Гули 36, Битола; 13. ДУШАН МАРИЋ, Н. Вурсаћа 4, Инђија;
14. НАЈДАН ЖИВКОВИЋ, Први стамбени блок бр. 10, Приштина;
15. ДРАГИША МИЛОВИЋ, Ново насеље 53, Звечан; 16. СЛАВКО
ПОЗНАНОВ, М. Тита 23, Травник; 17. КСЕНИЈА ДАМЈАНОВ, Трг
Дожа 10, Мартонош; 18. ЗОРАН КОВАЧЕВИЋ, Бања Ковиљача, „Ви-
ла Стражилово“; 19. ЈАСНА ДОМАЗЕТОВИЋ, Милана Ракића 75, Бео-
град и 20. СОЊА ЛУКИЋ, Марије Вурсаћ 2, Земун.

2 КОМПЛЕТА ЗА БАДМИНТОН добили су: 1. НЕВЕНКА БЕЂАРЕ-
ВИЋ, Даничићева 26, Крагујевац и 2. ЗОРАН РАДОВИЋ, Таковска
18, Београд.

20 КИНОГРАМА добили су: 1. ДОВРИЛА ВОГДАНОВИЋ, Медвећа
код Деспотовца; 2. РАДЕ МАРИНКОВ Трафо станица 110/35 к.в. код
„Мотела“, Врање; ПЕТАР МИЛАДИНОВ, Кирил Пејчиновић 14, Ви-
гола; 4. ДАНИЛО ВОРЈАН, Ханжекова 15, Петриње; 5. ЈОВАН КРЕ-
ЋА, Грге Андрејановића 87, Крњача; 6. МИЛЕ НЕДЕВСКИ, Н. Мав-
рово 42, Скопље; 7. ДРАГАН ОГРЕВИЋ, Н. Драгине 108, Призрен;
8. ДРАГОСЛАВ МАРКОВИЋ, М. Иванча, ЗП Раља; 9. ЕДИНА АВ-
ДИЋ, Рудничка 24, Сарајево; 10. МИКИЦА КОЈИЋ, ЗП Клење-Очаге,
Богатић; 11. АЛЕКСАНДАР РАДИВОЈЕВИЋ, Пере Ђековића 16, Бео-
град; 12. РАТКО АРДАЛИЋ, Светозара Марковића 33, Нови Сад; 13.
ДРАГАН СТОЈОВИЋ, Колонија Комбината број 11, Обилић Косово;
14. СНЕЖАНА САЗДОВА, Ул. 982 бр. 120, Скопље; 15. ИЛИЈА ДОВРИ-
ЈЕВИЋ, Ул. Стрелишна 14, Зрењанин; 16. ДРАШКО БРАЈОВИЋ,
Франца Розмана 22, Београд; 17. СЛОВОДАН ПЕТРОВСКИ, Патри-
са Лумумбе 61, стан 5, Београд; 18. ВЕСНА РУБЕЉ, Железничка 45, Зе-
мун; 19. БРАНКО ВИДАКОВИЋ, Маријане Грегоран 27, Београд и 20.
МИРЈАНА СТОЈАНОВИЋ, уч. II разр. осн. шк. Студентска 43, Нови
Београд.

5 СЛАТКИХ ПАКЕТА ПОКЛОН „ЗВЕЧЕВА“ ИЗ СЛАВОНСКЕ ПО-
ЖЕГЕ су добили: 1. РАДМИЛА ДАЈОВИЋ, Браће Марића 184, Кр-
њача; 2. ДРАГАН ПУЈИЋ, Н. Браће Јерковић, Мештровићева 33, Бео-
град; 3. НИЈАЗ ВОЛИЋ, Марка Јокића 48, Бос. Петровац; 4. МАРИЈА
ДРАКУЛИЋ, Првомајска 2, Ковин и 5. БРАНКА ХРЊАК, Београд,
IV нова 50, Жарково, Београд.

ЈЕСТЕ
ЛИ
ВЕЋ
ЧУЛИ
ДА...

до пре петнаестак година афричка земља Нигер имала је мање од 15 хиљада уче-
ника. Данас има 90.000. За то има да захвали телевизији.

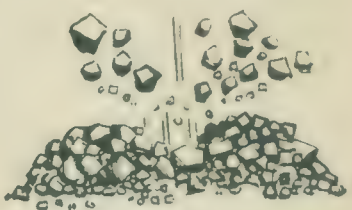
Јер је Нигер једина земља у развоју која користи телеви-
зију као средство за образо-
вање.

шведска индустрија ће пу-
стити на тржиште боце и те-
гле од синтетичке материје
које ће имати то својство да
два месеца после отварања
просто „испаре“. Док су напу-
њене, ове практичне боце за-

државају првобитан облик. У
ствари, материја од које су
направљене после отварања
лагано се распада и на крају
потпуно нестане. На овај на-
чин Швеђани желе да се реше
непотребне амбалаже.

пет година рада било је
потребно једној француској
екипи инжењера и техничара
да направе багер помоћу ко-
јег може да се вади шљунак
из реке на великим дубинама

од 15 до 70 метара дубине.
Међутим, багер може под по-
вољним условима да „ради“
и на дубини од 110 метара па
чак и 150. За један час извади
300 до 350 тона материјала на
дубини од 20 метара.

десетогодишњи коњ „Ки-
ки“ дао је у Пастеровом ин-
ституту у Лиону, током 1967.
и 1968. године, око 60 литара
крви за прављење антилим-
фацитарног серума. Овај се-
рум се употребљава после ком-
пикованих операција срца, а
користио га је и Кристијан
Барнар после пресађивања да
организам не би ново срце од-
бацио као страног тело.

ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ ДРВЕЋЕ?

У ова четири поља наш илустратор нацртао је четири различита стабла: еукалиптус, бањан, секвоју и кедр.

Знаете ли у којим земљама расте ово дрвеће?

О Д Г О В О Р:

1. Еукалиптус расте у
Аустралији; 2. бањан у
Индији; 3. секвоја у Амери-
ци; 4. кедр у Либији.

1. ЕУКАЛИПТУС

3. СЕКВОЈА

2. БАЊАН

4. КЕДАР

6 ШТА ЗНАЧИ ОВАЈ РЕБУС:

AK
AK
AK
AK
AK

РЕКЛА САМ...
ПРОБУДИ-
ТЕ СЕ!

10

1. **ПОНИ-ЭКСПРЕС**

A black and white line drawing of a Poni-Express bicycle. It is a step-through frame model with a large front wheel and a smaller rear wheel. The frame has a distinctive curved design. It features a front headlight, a rear fender, and a rear rack. The handlebars are high, and the seat is positioned centrally. The overall design is compact and modern for its era.

КВИЗ

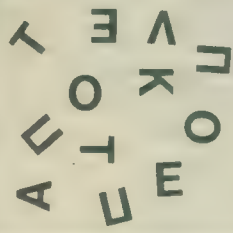
АЖИТИ ПОМОЋ ОД СУСЕДА И УКУЋАНА!

17

ЈЕДАН ОД
НАЈПОПУЛАРНИЈИХ
МОДЕЛА СВЕТА:
— Шримптон
— Твиг
— Верушка

18

САСТАВИТЕ ОД ОВИХ
„ПИЛАНИХ СЛОВА“ ИМЕ
ЈЕДНОГ ОД НАЈВИШИХ
ВУЛКАНА НА СВЕТУ:

19

НЕОВИЧАН СПОРТ НА
НАШОЈ СЛИЦИ ЈЕ:
— кендо
— сумо
— џудо

20

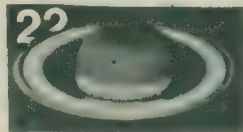
ГВОЗДЕНИ ДЕЛОВИ
НА КОЈИМА ВИСИ
КОТАО ЗОВУ СЕ:
— чакље
— вериге
— кукуље

21

ОВАЈ СТАНОВНИК МОРА
ЈЕ УКУСАН ЗА ЈЕЛО.
ТО ЈЕ:
— јастог
— сипа
— полип

22

ОВА ПЛАНЕТА
СУНЧЕВОГ СИСТЕМА
ЗОВЕ СЕ:
— Уран
— Сатурн
— Јупитер

23

ЧОВЕК С БРАДОМ КОЈИ
СЕ СЛИКАО
У ДИЗНИЛЕНДУ ЈЕ:
— Селасије
— Кента
— Њерера

24

ОВА СТРАШНА
ЖИВОТИЊА ИЗ БАЈКИ
ЗА ДЕЦУ ЗОВЕ СЕ:
— цин
— вукодлак
— змај

25

ОВАЈ ГЛУМАЦ ИГРА
УЛОГУ ВОЈСКОВОЂЕ:
— Нелсона
— Наполеона
— Кутузова

26

РЕУМАТИЗАМ
ЈЕ БОЛЕСТ:
— коже
— крвотока
— костију

27

НА ЦРТЕЖУ
СУ ГРАНИЦЕ ЈЕДНЕ
НАШЕ РЕПУБЛИКЕ:
— Црне Горе
— Македоније
— Словеније

28

РЕЖИСЕР ФИЛМА
„БИТКА НА НЕРЕТВИ“:
БУЛАЈИЋ, ЗОВЕ СЕ:
— Војислав
— Вељко
— Влатко

29

УМЕТНОСТ ГЛУМЕ БЕЗ
РЕЧИ ЗОВЕ СЕ:
— шарада
— пантомима
— пасторала

30

МОЖЕ ЛИ ГРИП ДА СЕ
ПРЕНЕСЕ ПРЕКО
ТЕЛЕФОНСКЕ
СЛУШАЛИЦЕ:
— да
— не

1	16
2	17
3	18
4	19
5	20
6	21
7	22
8	23
9	24
10	25
11	26
12	27
13	28
14	29
15	30

2.

ТРАНЗИСТОР

3.

СКЛАПАЛИЦА
ПИЛАНА

ПОПУНИ, ИЗРЕЖИ, ЗАЛЕПИ НА ДОПИСНИЦУ

ИПОШАМИ, ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ" БЕОГРАД, МАКЕДОНСКА 29

ДОК ЈЕ СНЕП
ЈОШ ЛЕЖАО У
НЕСВЕСТИЦИ...

ЗНАЛА САМ ДА ЋЕ
МОЈ ДОЛАЗАК НА-
ТЕРАТИ УБИЦУ...
МА КО ОН БИО, ДА
БРЗО ДЕЛА! МОЈА
ЈЕДИНА ГРЕШКА
ЈЕ...

ДА... ШТО СТЕ
СЕ САКРИЛИ У
КОВЧЕГ ДА БИСТЕ
СКОЧИЛИ НА ЊЕ-
ГА! АЛИ ОН МЕ ЈЕ
ОБОРИО НА САН-
ДУК И ВИ НИСТЕ
МОГЛИ ДА
ИЗИЂЕТЕ...

СРЕЋОМ,
ПОКЛОПАЦ
ЈЕ СПАО...
НА ВРЕМЕ!

МОЈ ПРИЈАТЕЉ...
НИКАД НЕ БИХ
НА ЊЕГА
ПОСУМЊАО!

ЗАТО ЈЕ ВАШ
ТАЈАНСТВЕНИ
НЕПРИЈАТЕЉ И
ИЗАБРАО ЊЕГА!
АЛИ, КАКО ЈЕ
СНЕП ПРИСТАО?

ХМ... КАД МЕ ЈЕ
НАПАО ПРОМРМАО
ЈЕ НЕШТО О ТОМЕ
ДА ЈА ХОЋУ ЊЕГА
ДА УБИЈЕМ... ДА
САМ ГА ИЗДАО...

МЕНИ СЕ
ЧИНИ ДА
ЈЕ ОН БИО
ПОД
ХИПНО-
ЗОМ... САМО
ЈЕ ТАКО
МОГАО ДА
ПРИСТАНЕ...

ДА! СУПЕРИ-
РАНО МУ ЈЕ
ДА ТО ЧИНИ
У САМО-
ОДБАРАНИ!
ЈАСНО МИ
ЈЕ...

НЕКО ГА ЈЕ
НАМЕРНО
КОНТУЗОВАО
ГРАНАТОМ!
ОТИШАО ЈЕ
НЕКОМ ЛЕКА-
РУ... И ТАЈ МУ
ЈЕ РЕКАО ДА
МУ ЈЕ ОШТЕ-
ЋЕНА БУЊ-
НА ОПНА!

ЛЕКАР
ГА ЈЕ
ХИПНО-
ТИСАО И...

УМЕСТО АПАРА-
ТА ЗА ПОЈАЧАЊЕ
СЛУХА УБАЦИО МУ
ЈЕ У УХО ПРИЈЕМ-
НИК ПРЕКО КОЈЕГ
МУ ЈЕ СТАЛНОГ
ПОНАВЉАО ДА
ТРЕБА ДА МЕ
УБИЈЕ!

Ш... ШТА?
ОХ... МОЈ
ВРАТ! КО
МЕ ЈЕ ТО
УДАРНО?
ОТКУД ЈА
ОВДЕ?
И КО ЈЕ
ОНА?

ВИДИТЕ, ЏО-
НИ! НИЧЕГ
СЕ НЕ СЕ-
ЋА... ВАШ
КАО ПОСЛЕ
ХИПНОЗЕ!

ЈА САМ
КИКИ!
ПОСЛАНА
САМ ДА
СПАСЕМ
ОБОЈИЦУ!
СНЕПЕ, ПО-
КУШАЈТЕ
ДА СЕ СЕ-
ТИТЕ СВЕ-
ГА!

СНЕП СЕ ПОЛАКО И ТЕШКО
ПРИСЕЋАО...

КАД САМ ИЗИШАО
ОД ДОКТОРА
ЗАПАЗИО САМ
ЊЕГОВО ИМЕ...
ДОКТОР...
ДОКТОР
РОШИД!

ДА ЛИ БИ
МОГАО ДА МУ
ПРОНАЂЕШ
ОДИНАЦИЈУ
ПОТРА-
ЖИЋЕМО ГА...

НЕКОЛИКО ДАНА КАСНИЈЕ...

НЕ, ГРЕШИТЕ!
ТО НИЈЕ ДОКТОР
РОШИД! УСТА-
ЛОМ НЕМАТЕ
ЗАКАЗАН...

ЛИКО ХОЋЕ ДА
МЕЊА ИМЕНА!
ОВУ ОДИНАЦИЈУ
НИКАД НЕЋУ
ЗАБОРА-
ВИТИ!

МОЖЕ
ОН КО-

КРАЈ ЕПИЗОДЕ

ИЗМЕЋУ ДВЕ СМРТИ

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

БИО САМ СИГУРАН ОД ЈАПАНСКИХ МЕТАКА И КОБРЕ. АЛИ, ОСТАЛО МИ ЈЕ ЈОШ 20 МИНУТА ЖИВОТА!

прављену змију. Хитро као муња, кобра се обрте и слепо загризе траву коју је шрапнел заталасао. У мени се роди очајничка нада да је кобра погођена.

Али, нисам био те среће. Она ми се приближавала. Само да останем непокретан. Ујед кобре готово је увек смртоносан и жртви, ако јој се сместа не укаже помоћ, остаје да живи још свега 20 до 25 минута. Био сам парализован од страха. Зажалих што ме нису убили Јапанци.

Грашке зноја сливале су ми се низ лице, срце је лудо ударало. Кобра одиже са земље своју малу, гадну главу, гледајући право у мене. Помислих да је зграбим за врат, али сам лежао у ставу за пуцање, па су ми сметали карабин и ремен, а њени покрети били су брзи као муња.

Још једна граната распрсну се крај нас. Кобра се сад приближала уз лист моје ноге, као да је желела да се завуче испод ње. Изненада ме обузе осећање да сам добио игру. Треба само да је пустим под ногу. И ја мало одигох стопало да је пустим да се под њу завуче. Нисам могао да одолим а да не покренем главу док сам лагано одизао ногу. И баш у том тренутку кобра је зарила зубе у моју ногу.

Превртох се на леђа и левом ногом ударих је најјаче што сам могао. Она ме пусти и подиже се за други напад. Привукох ноге к себи и њени зуби зареше се у дебео њон моје десне ципеле. У очајању ударих је левом ногом по глави свом снагом. То је ошамутило кобру и она стаде слепо да удара наоколо, док сам се ја као рак, повлачио уназад кроз траву, очију прикованих за то ујасно тело које се бесомучно савијало и ишло за мном. На срећу, кобра се, онако ошамућена, заплела у високу траву.

Сви чекају да умрем!

Ни сам не знам како сам успео да отпузим до врха брежуљка. Јапанци су ме без сумње гађали, али ја се тога не сећам. Страх од змије ме је потпуно заслепио. Низ

другу страну брежуљка спустио сам се котрљајући се. Сад сам био сигуран и од јапанских танана и од кобре. Али, остало ми је још само двадесет минута живота.

Мојих другова нигде није било.

Колико сам дуго ишао, не знам. Први човек кога сам срео био је један болничар, Филипинац. Испричао сам му шта се догодило. Он ми није исекао рану, већ је чврсто увезао ногу изнад ње. А онда је отишао даље. За њега сам ја био мртав човек.

Ускоро угледах станицу за прву помоћ. Док сам стигао до ње, нога ми није била ништа тања од тела!

Увели су ме у главни шатор и начинили на нози неколико зареза да би црна

крв отекала. То је било све! Затим су ме положили на сламарицу — да умрем. Али, било је већ протекло пуних двадесет минута откад ме је змија ујела а ја сам био жив. У мени се почела будити нада. Устао сам са сламарице и упитао забезбегнуто болничаре:

— Где се налази пољска болница?

Рекли су ми да је такав покушај безнадежан, да немају никакво превозно средство, покушали су да ме задрже, али ја их одгурнух. Нисам хтео да умрем на оној сламарици.

Ишао сам тетурajući се, посрћући. А тада се зачуо звук једног ципа. Застењао је и стао. Сручих се на седиште, осећајући да само

мало треба па да ми свест потоне у омаглицу. А то би значило смрт.

Вожња је била као најстрашнија ноћна мора. Цип се тресао, нога ме је бољела, бољела. Али сад је већ читав час откако ме је кобра ујела, а ја сам још жив.

У болници су поново начинили неколико зареза а затим су хтели да ми одсеку ногу. Нисам дао, попустили су и све су учинили да ме спасу. Два месеца нису знали да ли ће моја упорност и њихово знање сачувати ногу која је трулила. После осам месеци вратио сам се здрав кући.

x x x

Зашто нисам умро? Можда је змија, уплашена распрсканањем граната, изгубила део отрова забадајући зубе у траву која се таласала. Можда сам је ја одбацио ударом друге ноге пре него што је изручила смртоносну дозу. Ко би то знао?

Дали су ми одликовање. Смејао сам се кад су ми га ставили на груди. Рекао сам им да ја нисам био рањен. Мене је само кобра ујела!

Џон Хартман

Кад сам угледао њену ружну главу, следио сам се од страха. Налазила се на уској стази која је вијугала кроз високу траву и пролазила одмах иза мене и великог камена.

Гранате су се распрскале поред нас. Лежао сам потрбушке иза стене. Змија је тражила заклон. Кад је угледала камен, упутила се право према њему — и мени. Ипак сам се надао да ће проћи поред мене.

Али, она није прошла.

Кобрина глава налазила се на пола метра од мог лица када ме је змија угледала. Мало је устукнула, онда је подигла главу и надула свој клобук на врату, спремна да нападне...

Каџлар је ђолугео!

Догодило се то 1945. године, на острву Лузону, док смо водили борбе да од Јапанаца поново освојимо изгубљене Филипине. Тог дана био сам на извиђању с још четворицом другова недалеко од насеља Сан Пабло.

Спуштали смо се опрезно низ падину травом обраслог брежуљка кад су Јапанци отворили ватру на нас. Брзо смо потражили заклон, оценили где се налазе њихови положаји, а затим кренули натраг. Јапанци, очигледно, нису знали наш тренутни положај јер су њихови метци падали далеко од нас. Кренули смо узбрдо пузећи један за другим уском стазом. Ја сам био последњи.

Лежао сам у високој трavi крај велике стене поред стазе, чекајући да на мене дође ред да кренем кад угледах како се каплар, који се налазио на челу, подиже и одскочи у страну, откривајући наш положај. Каплар је био добар војник, нисам могао да разумем зашто је то урадио.

Скупих се иза стене, очекујући ватру. Тада се подиже и војник који је пузао иза каплара, одскочи и он у страну и баци се у велику траву. Готово истовремено одскочи и трећи са стазе и баци се улево. Четврти учини то исто.

Тада стадоше да пљуште непријатељска зрна. Проклињао сам своје другове што су тако непромишљено открили наш положај и правца повлачења.

Чим угледах кобру, би ми јасно зашто су напустили стазу.

Како ошатаи нејокрећан?

Једна граната паде недалеко од нас. Ја сам био заштићен каменом, али тај потрес готово је оборио ус-

ГРАШКЕ ЗНОЈА СЛИВАЛЕ СУ МИ СЕ НИЗ ЛИЦЕ, А СРЦЕ ЛУДО УДАРАЛО

1 **НА ПЕЛОПОНЕЗУ** — Дуж југоисточних обала грчког копна, у старој брдовитој Арголиди на Пелопонезу, постојао је пре око 3500 година читав низ насеља груписаних око палата, опасаних дебелим зидовима. Њихови становници звали су се Микенци према највећем и најважнијем од тих насеља, древној Микени.

2 **СМОТРА** — Микенци су били веома ратоборни и често и много су ратовали. Војници су носили шлемове с кљовама дивљег вепра, штитове, бронзане оклопе и штитнике за ноге, копља, стреле, мачеве. Краљ је редовно под зидинама града вршио смотру којој су присуствовали и геронти, савет старца.

3

БОРБА С ЛАВОМ

— Да би се младићи од најранијих година навикли на борбене вештине и постали добри и одважни ратници, у Микени су одржавана разна такмичења. Један од омиљених спортова била је и опасна борба с лавом. Лавови су били веома цењени у старој Грчкој што се види са слика и споменика. Чувена су и данас сачувана Лавља врата у Микени на којима се налази најстарија скулптура у Европи.

РА

4

АТРЕЈЕВА ГРОБНИЦА — У овој велелепној грађевини сапраћеној од концентричних слојева тесаних каменних блокова почива, према легенди, бездушни микенски краљ Атреј, познат по мржњи према брату Тијесту чија је два сина убио и нахранио га њиховим месом.

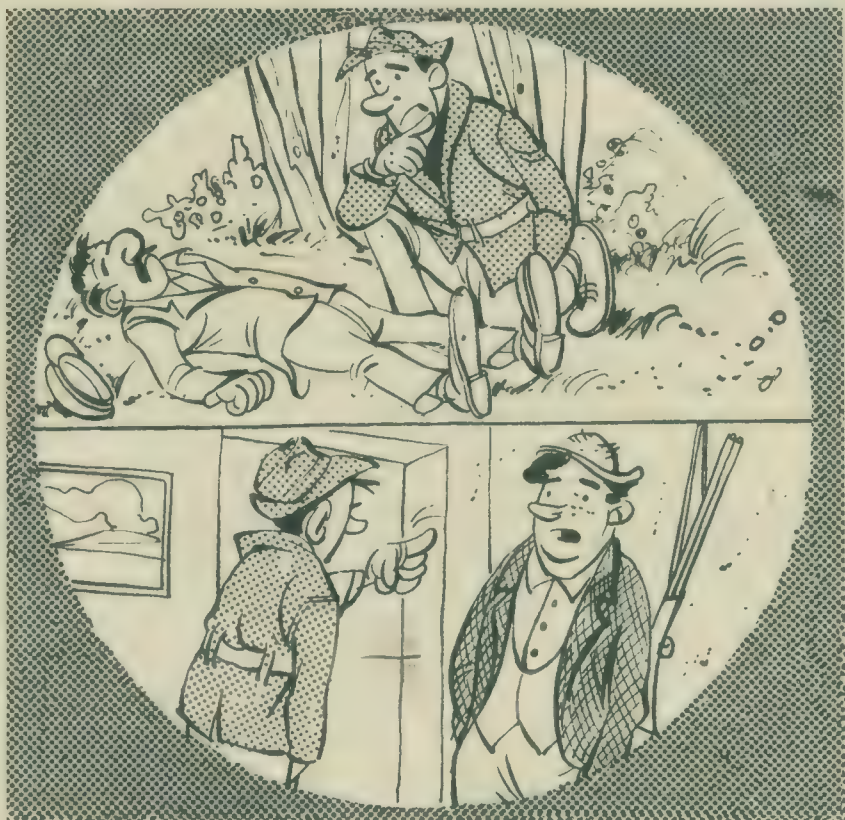
ИСТОРИЈА НАШЕГ СВЕТА

ГОБОРНА МИКЕНА

5

АГАМЕМНОН ПРЕДВОДИ ВОЈСКУ — Под бевемима малоазијског града Троје сукобили су се грчки освајачи са староседеоцима Мале Азије. Појединости рата нису историјски доказане и једино се зна да су Грци Троју заузели и разорили. Поема Хомеровом епу „Илијади“ повод рата била је лепа Јелена, најлепша жена на свету, удата за грчког владара Менелаја, коју је уграбио и одвео у Троју Парис, син тројанског краља Пријама. На челу грчке војске налазио се Менелајев брат Агамемнон, чувени краљ Микене, а на челу тројанске Пријамов син Хектор. Десет година трајала је опсада Троје и легенда каже да су Грци победили захваљујући лукавству Одисеја, краља Итаке. После победе Грци су Троју опљачкали и с богатим пленом вратили се у домовину.

Ловочувар је нађен мртав у шуми убијен револверским метком. Један сведок је изјавио да га је видео кад је полазио у шуму у потрагу за ловокрадицама. Међутим, инспектору Жедију се чим је започео истрагу исказ овог сведока учинио сумњив. Он је закључио да је ловочувар убијен у својој кући а затим пренет у шуму. Шта је навело инспектора Жедију да тако мисли? Да вам помогнемо: у питању су два детаља. Решење на страни 55.

— После овако бурног живота, све ми се чини да ћу се на распусту досађивати !..

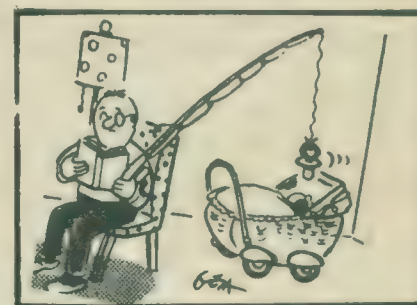
БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

— Погледај, приколица иста као наша!

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

— Драгутине, твоја љубав према животињама постаје заиста прегарана!

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

КО С ЂАВОЛОМ ТИ-КВЕ САДИ, О ГЛАВУ МУ СЕ ЛУПАЈУ.
(НАША НАРОДНА ПОСЛОВИЦА)

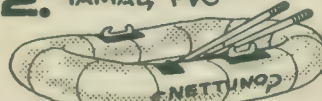
SOMBOLED МАКСИМАЛНИ СЛАДОЛЕД

ПОЗИВА ВАС
НА ВЕЛИКУ
НАГРАДНУ
ИГРУ!

Пошаљи одмах на СОМБОЛЕД, ПИК „Сомбор“ — Сомбор, 30 поклопаца или кесица од СОМБОЛЕДА, као што су они означени стрелицом на горњем пртежу. Награде ће бити извучене 30. јуна.

НАГРАДЕ: 2. ЧАМАЦ PVC

3. КОМПЛЕТАН КУРС ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА (ПЛОЧЕ)

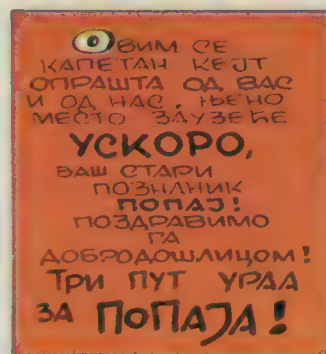

ОСТАЛЕ НАГРАДЕ:

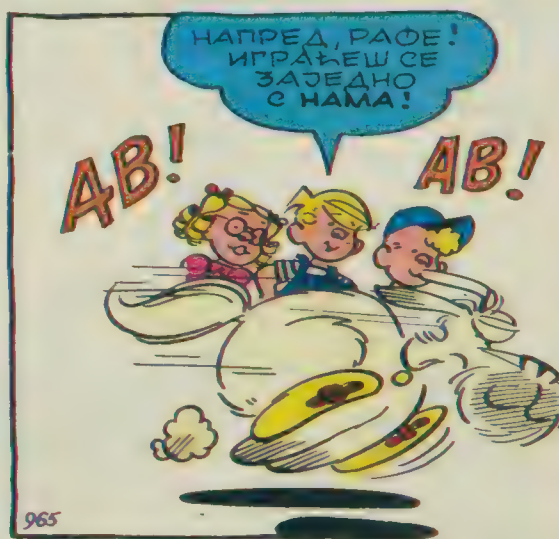
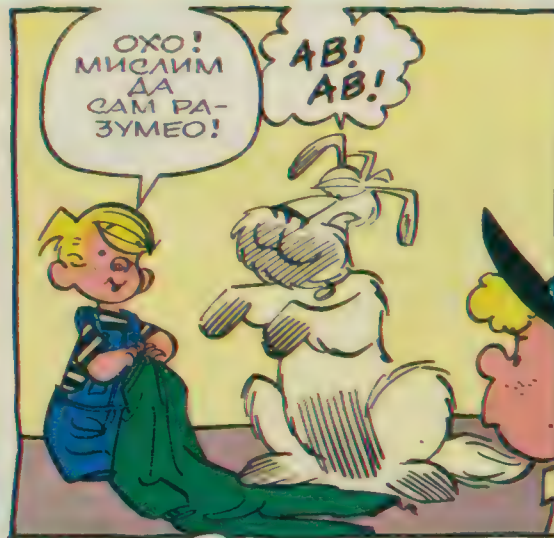
5 ПОВОДНИХ ПУШАКА ЗА РИБОЛОВ	10 ФОТО-АПРАТА „КЛИКОМАТ“	15 ФУДБАЛА „ПИСНИК“
5 ПОВ. МАСКИ И ПЕРКА	10 ПРИБОРА ЗА ПЕЌАЊЕ	20 ЛОПТИ ЗА БОЛУ
		20 КОМПЛЕТА ПРИБОРА ЗА ПИСАЊЕ

Ово је само прва од четири велике наградне игре. За сваку нову игру нове награде.

КАПЕТАН КЕЈТ

ТАЈАНСТВЕНА ИГРА

Трговачки путник је био млад, љубазан човек. Еди га је пажљиво слушао и повремено погледао у своју жену Мери.

— Важно је да разумете — рекао је трговац — да нисте први брачни пар без деце који користи наше услуге. Многи од ваших суседа су то већ учинили.

Мери климну главом и упита трговца:

— Кажете да можемо да бирамо боју очију и косе?

— Да — узврати трговац. — То потпуно зависи од вашег личног избора. И не само то: и боја коже ће бити каква желите.

— Звучи примамљиво — рече Мери.

— Не знам да ли... — одговори Еди.

— Да ли заиста расте? — прекиде га Мери. — Баш као право?

Ми хоћемо дечака!

— У томе и јесте ствар, госпођо Стивенс — одговори трговац. — Зато је наш модел тако популаран. Продајемо вам га у узрасту који одговара првој недељи живота. Расте аутоматски зато што је метал тако подешен да се растеже током година. Наравно, и пластика се растеже, црте лица се мењају и...

— Колико... Колико оно може да порасте? — упита Мери с устезањем.

— То зависи од вас — узврати трговац. — Већина људи желе да дечак расте до висине од око метар и осамдесет а девојчица до метар и седамдесет сантиметара.

— Ми хоћемо дечака — рече Еди одлучно.

— Да, тако је — сложи се Мери.

— Онда да направимо уговор — рече трговац.

— А како стоји ствар са карактером? — упита Еди. — Хоћу да кажем...

— То је савршено решено — одговори трговац. — Добићете машину са чистим мозгом у коме су уграђене празне траке за памћење. То је диван уређај и не разликује се од правог.

— Да ли сте сигурни да суседи неће знати да је дете робот а не права беба? — упита Еди забринуто.

Трговачки путник се гласно насмеја и одговори:

Господине Стивенс, не бисте ми поверовали кад бих вам рекао колико ваших суседа има роботе уместо деце! Наше моделе купују чак и супрузи који могу да имају и често имају сопствену децу. Верујте ми да нећете бити једини.

— Добро — рече коначно Еди. — Купујемо га.

Одлично — узврати трговац и извади документе из торбе. — Да видимо: боја очију?...

Нико не сумња

Беба је стигла за десет дана.

Изгледала је као права и Мери и Еди су били срећни што су одлучили да је купе. У почетку није плакала, али јој је Еди одмах дао упутство да почне да плаче и ускоро је све било у најбољем реду. Беба је брзо учила.

— Мораћемо да пазимо каква му обавештења дајемо — рече Мери једног дана. — Шта мислиш, да ли људи сумњају нешто?

— Не, не верујем — узврати Еди.

— Нису се нимало изненадили. — Да ли ћемо га волети? — упита Мери збуњено. — Он... Он је ипак само машина...

РОБЕРТ

VIBEN XAFITER

ИЗГЛЕДАО ЈЕ КАО ОСТАЛА ДЕЦА, САМО МУ ЈЕ У ДУБИНИ ОКА НЕШТО СВЕТЛУЦАЛО

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

— Сигуран сам да хоћемо — одговори Еди.

Кад је господин Цефриз, први сусед Стивенсонових, чуо за дечака, позвао је Едија да прославе срећан догађај.

— Како ће се звати мали несташко? — упита господин Цефриз Едија док су испијали по чашицу пива.

— Роберт — рече Еди.

— То је лепо име — одговори господин Цефриз.

— Тако се звао мој покојни отац — рече Еди.

Мала брија

— Врло лепо име — понови господин Цефриз.

Еди је ускоро открио нешто што га је забринуло: могао је да позна да је Роберт робот.

То није установио све до Робертове пете године. До тад је мислио да се ради само о обичном светлуцању дечакових очију. Али једног дана, док је читао новине, приметио је да га дечак посматра.

— О чему размишљаш, сине? — упитао је Еди Роберта.

— Ни о чему — узвратио је Роберт.

Еди никад није размишљао о њему као о роботу. Био је то његов син, паметан, добар и леп дечак.

А тад је Еди видео светлуцање у дубини Робертовог десног ока.

— Дођи овамо, сине — рекао је дечаку.

Роберт је пришао оцу који га је пажљиво гледао.

„То је сигурно нека лампица“ помисли Еди и изненади се што је и даље свестан тога да је дечак у ствари робот.

— Шта је, тата? — упита га Роберт.

— Ништа, ништа — узврати Еди брзо јер није желео да дечака оптерећује непотребним бригама. — Учинио ми се да ти је упало труп у око.

Потпуцао је сина по рамену од пластичне масе која је била еластична као људско месо и весело додао:

— Иди сад да се играш и пусти ме да читам.

»Убијам живог биће!«

Мери и Еди су учили дечака само лепим, добрим и корисним стварима. На тракама у Робертовом мозгу били су забележени савети људи који су искрено веровали у поштење, истину и љубав.

Знали су да ће ускоро морати да припреме дечака и на утицај осталих људи, али се тога нису бојали зато што су претпостављали да више нико неће моћи да га „поквари“.

Сви суседи — господин Цефриз, Андерсонови, Кларкови, Џонсонови полицајац, пекар, кројач и други — су познавали Роберта и увек га поздрављали пријатељски се смејећи.

Еди и Мери су били запањени кад су открили да је дечак, који је ускоро требало да прослави дванаести рођендан, научио да ради и лоше ствари.

Браћајући се једног дана с посла Еди није затекао никог код куће па је отишао до гараже да види је ли Роберт тамо.

Чуо је Робертов глас и насмешио се као сваки срећан отац, али се укочило од запрепашћења кад је изблиза чуо шта говори његов син:

— Убијам! Убијам! Убијам живог биће!

Еди се најезио од ужаса кад је видео како Роберт, његов добри Роберт, кухињским ножем сецка у кој

НИСУ НИ ЧУЛИ НИ ВИДЕЛИ КАКО РОБЕРТ УЛАЗИ У СОБУ ДРЖЕЋИ У СВАКОЈ РУЦИ НОЖ...

мадиће неку сироту жабу и понавља:

— Убијам! Убијам живо биће!

Еди се тихо удаљио и, кад се Мери вратила кући, испричао жешта је видео.

— Не знам шта да радим. Где ли је то научио?

— Сигурно га је неко научио да убија... Да убија жива бића — рече Мери замишљено.

— Да, али ко? — упита Еди.

Нешто није у реду

Кад је Роберт дошао да вечера, руке су му биле сасвим чисте а на лицу је имао срећан, дечији израз.

— Здраво, сине — рече Еди смећећи се. — Где си био целог дана?

— У парку. Играо сам се са децом — одговори Роберт и не трепнувши.

Еди ужаснуто погледа Мери. Њихов дванаестогодишњи син је лагао!

Те ноћи Мери и Еди су решили да нешто учине. Нису хтели да ико сазна да је Роберт робот, али су најпре морали да утврде ко га је научио да лаже и убија.

Поделили су међу собом куће суседа и радње и пошли у истраживање.

Сви суседи су били веома љубазни, али Еди никако није могао да се отме утиску да нешто није у реду. Било је нечег чудног у начину на који су га гледали. Шта ли је то било?

Едију је све било јасно тек после разговора са господином Цефризом.

— Зашто толико бринете за децака? — питао га је Цефриз.

— Мислим да га неко учи лошим стварима — узвратио је Еди.

— То је немогуће, Еди! — узвикнуо је Цефриз готово подсмешљиво.

— Неко утиче на њега. Неко...

Неко га је научио да... убија — рече Еди.

— Да ли је могуће? — упита Цефриз широм отворених очију тако да је Еди могао да види дубину његових зеница.

— Д-д-да — промуца Еди.

— Рекли сте: „Да убија“? — понови Цефриз.

— Да убија жива бића — узврати Еди.

Цефриз се гласно насмеја и рече: — Па сви смо ми жива бића, зар не?

Сви су роботи!

Еди се окрете и побеже. Дубоко у Цефризовим очима видео је оно и сад му је све било јасно.

Широм је отворио врата своје куће и очајно викнуо:

— Мери! Мери!

Главе загнурене у шаке Мери је седела на каучу. Вратила се из обилазке суседа и била је још увек у капуту.

— Мери — рече Еди. — Морамо одмах да одемо одавде. Господин Цефриз, Кларкови, Џонсонови...

— И полицајац Макарти, Штајнови, бакалин, кројач... — промуца Мери. — Ништа нам не вреди, Еди. Не можемо никуда да побегнемо.

— Светлуцање — рече Еди избегајући. — Светлуцање у дубини десног ока. Светлуцање...

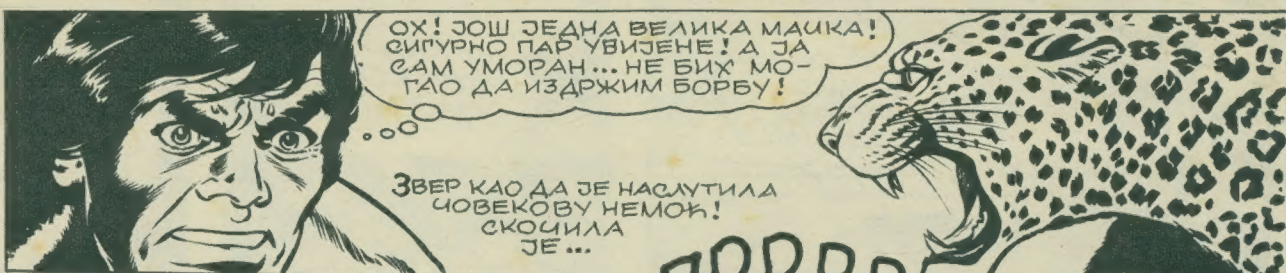
— Да, да... — рече Мери уморно. — Знам.

— Роботи! — узвикну Еди очајно. — Сви су роботи! Сви! Роботи...

Еди паде на под испред Мериних ногу и загнури главу у њено крило.

Нису ни чули ни видели како Роберт улази у собу са по једним кухињским ножем у свакој руци док су му очи претећи светлукале...

ТУНГА И ХОРДА С ДРВЕЋА

ПОДСЕТНИК

СИГНАЛИЦЕ ЗА КОСУ (цвеће у разним бојама — увоз из Италије), леп украс за сваку девојчицу. Набавићете у продавницама „ПУТНИК“, Таковска 16, „Безистан“ — Теразије и др. Цена је 0,70 н. д.

ЗА ПОКЛОН

ПЛОЧА ЗА ВАС

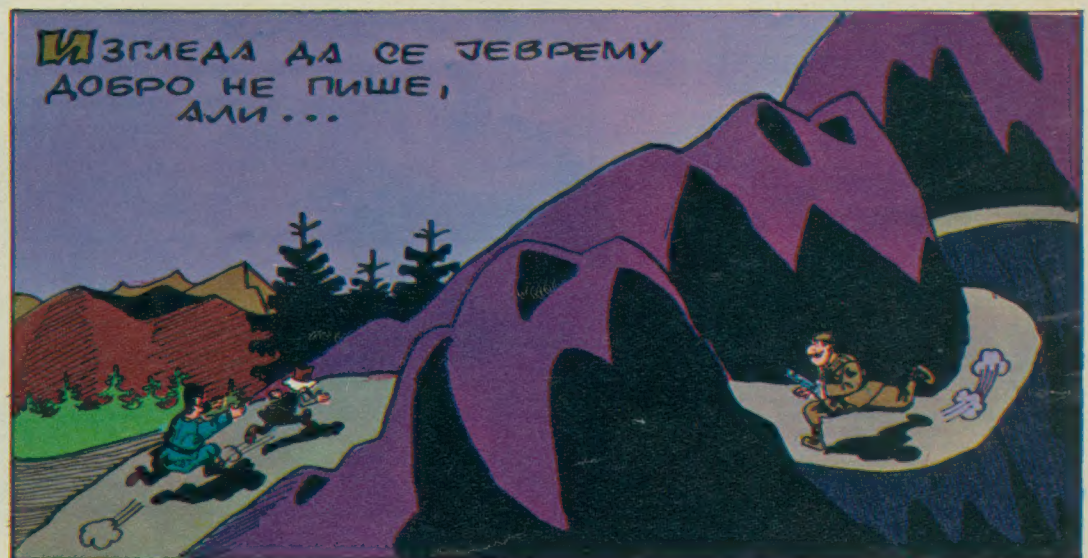
ШОКИНГ БЛУ

У Енглеској, домовини бита врло је тешко пробити се у ред познатих ансамбала. То је, ипак, пошло за руком овом холандском ансамблу који је својим изванредним квалитетима и, мора се признати, ефектном рекламом успео да се високо пласира на енглеској топ-листи а и да америчку освоји. На њиховој новој плочи су две композиције: „Моћни Џо“ и „Дивљи ветар“. Плочу можете купити у Југотонским продавницама или робним кућама. Цена 13,50 н. д.

Shocking Blue

* ХИЛФЕ = УПОМОК

НАСТАВИТЕ СЕ

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Имам 15 година. Дописивао бих се са друговима и другарицама широм наше земље. Језик дописивања српскохрватски и македонски. Добровољно Симијоновић, Владоја Максимовића бр. 35/А, Гвјилане.

Имам 10 година и идем у IV разред. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље (мојим вршњацима). Сакупљам салвете и навијам за „Првену звезду“. Љилана Додиг, Подбине 222, Дрвар.

Желим да се дописујем са другарицама и друговима који сакупљају сличице „Животињско царство“ и размењујем с њима дупликате. Жељка Мудровчић, Ломничка 22а, Загреб.

Имам 16 година и желим да се дописујем са другарицама и друговима широм Југославије, посебно са онима који радо слушају Цона Холидеја и Силви Вартан. Душко Поповић, Вајова 190, Цетиње.

Ученица сам V разреда основне школе. Желела бих да се дописујем са својим вршњацима из земље и иностранства. Сакупљам значке, марке и привеске за кључеве. Посебно бих желела да ми се јаве вршњаци, ученици музичких школа. Драгана Пешић, Стамбени блок „В“, солитер 1/14, Лесковац.

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства рођеним 18. I 1957. године. Језик дописивања: српскохрватски и руски. Радмила Вукчевић, Маршала Тита 105, Пећ.

Имам 15 година и желим да се дописујем са младићима и девојкама из наше земље и СССР. Језик дописивања: руски и српскохрватски. Љубица Јеличић, Дечја болница Ваковићи, Фојница.

Желео бих да се дописујем са другарицама из земље и иностранства, редовним читаоцима „Политикиног забавника“. У морнарици сам. Драги Чорич, В. П. 5976/6, Сплит.

Нас две другарице желимо да се дописујемо са другарицама из СССР. Волимо фудбал. Скупљамо марке. Имамо 13 година. Језик дописивања: српскохрватски и руски. Добрила Богдановић, Медвеђа код Деспотовца и Душица Љилић, железничка станица Ресава, з. п. Велики Поповац код Деспотовца.

Имам 16 година. Ученица сам XII београдске гимназије. Волим музику, позориште, поезију и спорт. Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из целе земље. Биљана Ненадић, Војводе Степе 58, Београд.

Имам 13 година и идем у VI разред. Желим да се дописујем са другарицама и друговима из Југославије. Навијам за „Првену звезду“. Љубитељ сам свих спортова. Скупљам „кандид“ марке и „животињско царство“. Језик дописивања српскохрватски и енглески. Драган Величковић, Трг Моше Пијаде 18, Неготин.

* укршћене речи *

Водоравно: 1) уметнички плес; 6) врста крвног суда; 8) улица (пров.); 9) озидана речна обала; 11) драма Антона Чехова; 14) скраћеница за аутономну покрајину; 15) телефонски позив; 16) два иста слова; 17) универзитетска дворана; 19) афир-

мација; 20) предлог; 21) хемијски знак за селен; 22) хемијски знак за баријум; 23) ограда; 25) предлог; 26) народна игра; 27) совјетски филмски редитељ (Николај); 29) прво извођење неке представе; 32) фудбалски израз; 33) артиљеријско оруђе; 34) врста занатлије; 37) напрезање.

Усправно: 1) град у Италији; 2) иницијали великог руског песника („Евгеније Оњегин“); 3) справа за мерење малих нагиба; 4) слово латинице; 5) радни ритам мотора; 6) котарица; 7) пећница; 8) упитна заменица; 10) новчана јединица у Јапану; 12) дворана; 13) зачин јелу; 18) река у Босни; 19) парче; 21) наслага; 22) експлозивни материјал; 23) град у Македонији; 24) насеље; 25) бања у Белгији; 26) јединица електричног отпора; 28) део течности; 30) земни гас; 31) наркотично средство; 35) свеза; 36) показна заменица.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) неуспех; 7) јута; 8) Аус; 10) Ала; 11) вране; 12) ма; 13) веј; 14) Финес; 15) Терек; 16) до; 17) Ван; 18) гар; 19) ас; 20) кукољ; 21) ареал; 22) Данило; 23) ру; 24) А-вала; 25) Мур; 26) рало; 27) каса; 28) Лич; 29) врно.

МАЛА ПОШТА

КОСА

Обраћам ти се са једном молбом да ми помогнеш! Не знам како да убедим родитеље да ми дају да држим дугу косу, као и све моје другарице. Надам се да ћете ми помоћи и да ће они ово моје писмо прочитати и смилovati се.

Оливера Радосављевић,
Н. Козарци код Кикинде

Ево шта „Забавник“ о томе мисли: сви они који не умеју да се сами старају о својој коси, морају да носе на глави оно што им маме изаберу. Међутим, они који знају сами да је одржавају (перу и чешљају) право би било да одлучују о дужини косе и фризури.

Доносимо неколико фризура за млађе (доле) и старије девојчице (горе).

САМО ПОШТОМ

Драги „Забавнице“, Хтео бих да знам како ми читате да шаљемо своје прилоге теби? Како то да чини читалац из унутрашњости а како из Београда? Ја станујем у Београду и да ли треба да донесем свој рад у редакцију „Политике“ или да прилог пошаљем поштом.

Слободан Васиљевић,
Вељка Дугошевића 16, Београд

Све своје прилоге, било да живите у Београду, ком другом граду или селу, шаљите поштом на адресу: „Политикин забавник“, Београд, п. фак 124.

НИЈЕ ПОГИНУО

Друже уреднице, у вашем цењеном листу бр. 956 од 24. IV о. г. у чланку студента Слободана Радовића, добитника прве награде на такмичењу у говорништву студената правних факултета у Југославији, „Чујте како побеђујем у говорништву“, стоји да је:

Пешадијски мајор ДРАГУТИН П. ГАВРИЛОВИЋ, после своје чувене

историјске беседе војницима погинуоу бранећи Београд у I светском рату.

Мајор Гавриловић том приликом није погинуо већ је тешко рањен у главу. После оздрављења Гавриловић се и даље борио на Солунском фронту до ослобођења 1918. године.

У II светском рату био је у заробљеништву, у логорима у Нирнбергу и Хамелсбургу. Из заробљеништва се вратио у Београд 1. јула 1945. године, а већ 19. јула умро је од исцрпљености.

С поштовањем
професор
Милорад М. Дамјановић
пуковник у пензији
Београд

НАЈВЕЋА ЗГРАДА НА СВЕТУ

Драга редакцијо, редован сам читалац вашег, а мог најомиљенијег листа „Забавника“. Недавно сам прелиставајући број 944. пронашао грешку. Ви сте навели да се највећи облакодер на свету налази у Њујорку, да има 102 спрата и да је висок 448 м. Како сам сазнао тај облакодер има 102 спрата али није висок 448 м већ 375 м. Молим вас одговорите ми ко је у праву.

Милутин Стевановић,
Гине Пајевић 1/4-8
Светозарево

Највећа зграда на свету је њујоршки облакодер Емпајер Стрејт Билдинг који има 102 спрата и заједно са ТВ антеном висок је 448 м!

РЕШЕЊА СА СТР. 38. И 50.

У КОЈИ ГРАД?

ГРАД Б.

САМО ЈЕДНА ЦЕЛА

Горњи део боце број 2 и доњи обележен словом Ђ.

ДЕТЕКТИВСКА ЗАГОНЕТКА

Прво ловокрадица не би употребио револвер већ своју пушку и друго, ловочувар нема уза се пушку коју би, свакако, понео да је кренуо у потеру за ловокрадицама. Према томе, сведок је лагао кад је тврдио да га је видео како иде у шуму.

У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ
КОМПЕТАН СТРИП
ТАЈАНСТВЕНИ
ПИТОН

Главни и одговорни уредник Никола Лекић, технички уредник Владимир Горбунов. Издаје и штампа „ПОЛИТИКА“ Новинско издавачко предузеће Београд, Македонска 29. Претплата за нашу земљу: годишња 66,00 дин. полугодишња 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 132,00 дин. полугодишња 66,00 дин. Годишња претплата у иностранству: DM 40.— \$ 10,60.— Fl 58,80.— Sfr 46.— Skr 56.— Текући рачун број 606-1-92-1 за уплате из земље. Дебитне уплате из иностранства преко Привредне Банке-Београд на рачун 608-620-3-3-32009-10-54. Поштански фак 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1, тел. 22-711.

WALT
DISNEY

МИКИ

